

CRKVA ISUSA KRISTA SVETACA POSLJEDNIH DANA • TRAVANJ, 2013.

Liahona

**Isus Krist: Otkupitelj
i primjer, str. 18, 26**

Prijatelji su ljudi koji..., str. 52

**Jeste li obraćeni? 10 načina
kako znati, str. 56**

**Razgovarati o hramovima
sa svojom djecom, str. 62, 64**

»Svjetlo
Kristovo je
ta božanska
moć ili utjecaj
koji isijava od
Boga preko
Isusa Krista.
Daje svjetlo
i život svemu.«

Starješina Richard G. Scott
iz Zbora dvanaestorice
apostola, »Mirna savjest
i miran um«, *Liahona*,
studen 2004, 15.

PORUKE

- 4** **Poruka Prvog predsjedništva: Uskrnuo je**
predsjednik Henry B. Eyring
- 7** **Poruka za kućno posjetiteljstvo: Hramski savezi**

POSEBNI ČLANCI

- 12** **Smrt i život: pogled pionira na uskrnuće**
Pioniri i prvi proroci svjedoče o pronalasku nade u uskrnuću.

18 Poslanje i službeništvo Isusa Krista

Starješina Russell M. Nelson
Možemo oponašati pet stanovišta Spasiteljevog života dok težimo slijediti ga i razumjeti njegovo pomirenje.

26 Uskršnji tjedan

U posljednjem tjednu svojeg života, Spasitelj je izveo najveće čudo.

30 Pomagati djeci pripremiti se za krštenje

Jessica Larsen i Marissa Widdison
Što roditelji mogu napraviti da učine krštenje svoje djece smislenijim?

34 Privučeni hramu

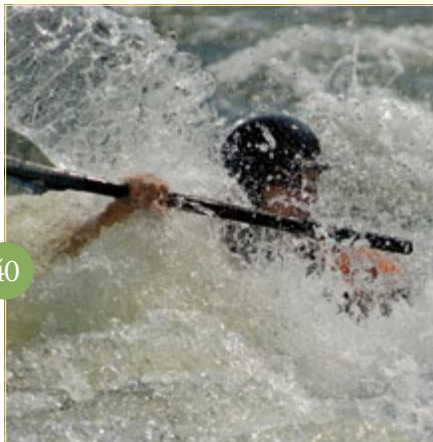
starješina Jairo Mazzagardi
Naučite kako vam hram može pomoći ostvariti obraćenje.

ODJELI

- 8** **Bilježnica s travanjskog sabora: Proučavati govore sa sabora zajedno**
Greg Batty
- 9** **Naučavanje Za snagu mladih: Važnost dobrih prijatelja**
- 10** **Što mi vjerujemo: Duh Sveti tješi, nadahnjuje i svjedoči**
- 36** **Glasovi svetaca posljednjih dana**
- 74** **Crkvene novosti**
- 80** **Do novog susreta: Piti s izvora**
Aaron L. West

NA KORICAMA

Naslovnica: Foto ilustracija: Tim Taggart © IRI.
Poledina: Foto ilustracija: Matthew Reier.
Unutarnja strana naslovnice: Fotografija: Kristine Šumska.

40

40 Birati bolji dio

Matthew D. Flitton

Kako bi se u potpunosti predao evanđelju Isusa Krista, Zoltán se trebao odreći nečeg dobrog.

52

42 Pitanja i odgovori

Kako da objasnim svojem prijatelju zbog čega je kršenje zakona čudoredne čistoće loša ideja?

44 Kako služiti u svećeničkim pozivima

Predsjednik Thomas S. Monson
Saznajte rješenje kako dosegnuti one kojima služite, podučavati ih i dotaknuti njihove živote.

45 Naš prostor**46 Zašto trebamo Mormonovu knjigu**

Četiri razloga zbog kojih je Mormonova knjiga važna

48 Rast na plodnom tlu: vjerna mladež u Ugandi

Cindy Smith
Ovi su mladići i djevojke osnaženi žrtvama koje podnose za evanđelje.

52 Za snagu mladih: Što je istinski prijatelj?

Elaine S. Dalton

54 Kako ja znam: Moj poziv na spasenje

Emerson José da Silva
Kada sam naposljetku prihvatio poziv svojeg prijatelja, znao sam da sam pronašao nešto važno.

56 Deset načina kako znati da ste obraćeni

Tyler Orton
Ono što sam naučio o obraćenju pomaže mi pratiti moj napredak u evanđelju.

59 Plakat: Marljiv se rad dobro isplati

Otkrijte možete li pronaći Lijahonu

skrivenu u ovom izdanju. Pomoć: Koristite svoj vid superheroja.

61

60 Mali misionar bake Deny

Emília Maria Guimarães Correa
Vítorova ljubav za evanđelje potaknula je bakino obraćenje.

61 Naročiti svjedoci: Zašto Crkva ima tako dugačak naziv?

starješina M. Russell Ballard

62 Slavimo hramove!

Darcie Jensen
Diljem cijelog svijeta djeca slave što imaju hram u svojoj blizini.

64 Pitanja i odgovori o hramu

Odgovori na pitanja poput: »Zašto imamo hramove? Što se u njima događa?«

65 Glazba: Znamem, obitelj vječna će biti

Ruth Muir Gardner i Vanja Y. Watkins

66 Donijeti Malu školu kući: Isus Krist obnovio je svoju Crkvu u posljednje dane**68 Na tragu: Gdje je Crkva uspostavljena**

Jan Pinborough

70 Za mlađu djecu**81 Portret proroka: Wilford Woodruff**

TRAVANJ 2013, GOD. 12, BR. 1
LIAHONA 10784 119

Međunarodni časopis Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana

Prvo predsjedništvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanaestorice: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Glavni urednik: Craig A. Cardon

Savjetnici: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden ml., Anthony D. Perkins

Glavni direktor: David T. Warner

Direktor podrške obiteljima i članovima: Vincent A. Vaughn

Direktor crkvenih časopisa: Allan R. Loyborg

Poslovni upravitelj: Garff Cannon

Glavni urednik: R. Val Johnson

Pomoćnici glavnog urednika: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Pomoćnica za publikacije: Melissa Zenteno

Tekst i uređivanje: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Garry H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Glavni umjetnički direktor: J. Scott Knudsen

Umjetnički direktor: Tadd R. Peterson

Dizajn: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Koordinatorica za intelektualno vlasništvo:

Collette Nebeker Aune

Voditeljica produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Grafička priprema: Jeff L. Martin

Direktor tiska: Craig K. Sedgwick

Direktor distribucije: Evan Larsen

Distribucija:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Njemačka

Podaci o pretplati:

Za pretplatu ili promjenu adrese molimo vas kontaktirati Službu za kupce

Besplatni telefon: 0800 2950 2950

Tel.: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Cijena jednogodišnje pretplate: 4,65 kn za Hrvatsku i 0,53 eura za Crnu Goru

Tekstove i pitanja šaljte na Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; ili e-mail: liahona@ldschurch.org.

Liahona (pojam iz Mormonove knjige koji znači »kompas«

ili »usmjerivač«) izdaje se na albanskom, armenijskom, bislama, bugarskom, kambodžanskom, kebuano, kineskom, kineskom (pojednostavljenom), hrvatskom, češkom, danskom, nizozemskom, engleskom, estonskom, fidžijskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, mađarskom, islandskom, indonezijskom, talijanskom, japanskom, kiribat, korejskom, letonskom, litvanskom, malagaškom, maršalskom, mongolskom, norveškom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, ruskom, samoanskom, slovenskom, španjolskom, svahili, švedskom, tagaloškom, tahićanskom, tajskom, tongan, ukrajinskom, urdu i vijetnamskom. (Učestalost izdanja ovisi o jeziku.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Sva prava pridržana.

Tiskano u Njemačkoj.

Tekst i vizualni sadržaji u *Liahoni* mogu se umnožavati za povremenu, nekomercijalnu upotrebu u crkvi ili kod kuće. Vizualni sadržaji ne smiju se umnažati ukoliko su uz umjetničko djelo navedena ograničenja. Pitanja o autorskim pravima treba uputiti uredu za intelektualno vlasništvo na adresi Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-pošta: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2013 Vol. 12 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Croatian (ISSN 1538-4543) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA. Subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideje za kućnu obiteljsku večer

Ovo izdanje sadrži članke i aktivnosti koji se mogu upotrijebiti za kućnu obiteljsku večer. Slijedi nekoliko primjera.

FOTO ILUSTRACIJA: CODY BELL © IRI

»Poslanje i službeništvo Isusa Krista«, stranica 18: starješina Russell M. Nelson govori o pet stanovišta života Isusa Krista koje možemo oponašati. Razmislite o tome da raspravite o ovim stanovištima i kako ih primijeniti u svojem životu. Možete pročitati svetopisamsku priču iz Spasiteljevog života ili pogledati video zapis iz Biblije (biblevideos.lds.org) koji prikazuje jedno od tih stanovišta. Možete završiti svjedočeci o njegovom životu i službeništvu te pjevajući pjesmu »Veću svetost, Bože« (*Crkvena pjesmarica*, br. 23).

»Što je istinski prijatelj?« stranica 52: Možete započeti postavljanjem pitanja: »Što je istinski prijatelj?« Pročitajte

definiciju starješine Roberta D. Halesa i raspravite o tome kakvi bismo prijatelji trebali biti. Razmislite o tome da ispričate nešto o trenutku kada se netko ponio kao istinski prijatelj prema vama te porazgovarajte o osobinama koje mogu pomoći članovima obitelji da budu bolji prijatelji drugima.

»Slavimo hramove!« (stranica 6): Sa svojom obitelji pogledajte fotografije raznih načina na koje djeca slave hramove. Razmislite o tome da pokažete fotografiju hrama najbližeg vama te da porazgovarate o tome zašto su hramovi važni. Naglasite da obitelji mogu biti zapečaćene samo u hramu. Možete završiti pjevanjem pjesme »Znadem, obitelj vječna će biti« (stranica 65).

NA VAŠEM JEZIKU

Liahona i drugi materijali Crkve dostupni su na mnogim jezicima na languages.lds.org.

TEME U OVOM BROJU

Brojevi predstavljaju prvu stranicu članka.

Čudorednost, 42

Duh Sveti, 10, 36

Hramovi, 34, 62

Hramsko djelo, 7, 64, 38, 65, 80

Isus Krist, 4, 18, 26

Krštenje, 30

Misionarski rad, 34, 39, 48, 52, 54, 60

Mjerila, 42, 45

Molitva, 18, 45

Mormonova knjiga, 46

Nada, 12

Nadahnuće, 36, 38

Obitelj, 30, 65

Objava, 10, 46

Obnova, 66

Obraćanje, 34, 54, 56, 60

Opći sabor, 8, 37

Organizacija Crkve, 61

Podučavanje, 8, 9, 30

Pomirenje, 18, 26, 45

Poslušnost, 40, 42, 56

Prijateljstvo, 9, 52, 54

Primjer, 48

Prioriteti, 40

Radost, 37

Sakrament, 18

Savezi, 7

Služenje, 44, 70

Smith, Joseph, 66

Smrt, 4, 12, 39

Svećeništvo, 44

Uredbe, 18

Uskrnuće, 4, 12, 26

Ustrajnost, 59

Vjera, 48

Wilford Woodruff, 81

Žrtva, 40

**predsjednik
Henry B. Eyring**
prvi savjetnik u
Prvom predsjedništvu

Uskrsnuo je

Svjedočanstvo o stvarnosti uskrsnuća Isusa Krista izvor je i nade i odlučnosti. A tako može biti za svako Božje dijete. Tako je bilo za mene na ljetni dan u lipnju 1969. kada mi je majka preminula, tako je bilo sve ove godine od tada i bit će dok ju ponovno ne vidim.

Tuga privremenog rastanka odmah je zamijenjena srećom. Bilo je to više od nade u sretno okupljanje. Stoga što je Gospodin objavio tako puno kroz svoje proroke i stoga što mi je Duh Sveti potvrdio istinu uskrsnuća, u svojim mislima mogu vidjeti kako će izgledati okupljanje s našim posvećenim i uskrsnim bližnjima:

»To su oni koji će ustati za uskrsnuća pravednika...

To su oni čija su imena zapisana na nebesima gdje su Bog i Krist sudac svima.

To su oni koji su Pravednici, usavršeni po Isusu, posredniku novoga saveza koji izvede to savršeno pomirenje prolijevanjem krvi svoje« (NiS 76:65, 68–69).

Stoga što je Isus Krist skršio smrtne uze sva djeca Nebeskog Oca rođena na svijet uskrsnut će u tijelu koje nikada neće umrijeti. Zato moje i vaše svjedočanstvo o toj veličanstvenoj istini mogu ukloniti žalac gubitka ljubljenog člana obitelji ili prijatelja te ga zamijeniti s radosnim očekivanjem i čvrstom odlučnošću.

Gospodin nam je svima dao dar uskrsnuća po kojem su naši dusi postavljeni u tijelo lišeno tjelesnih nesavršenosti (vidi Alma 11:42–44). Moja će majka izgledati mlado i blistavo, s uklonjenim učincima dobi i godina tjelesne patnje. Njoj i nama to će doći kao dar.

No, mi koji čeznemo da budemo s njom zauvijek moramo donositi odluke koje će nas osposobiti za takvu zajednicu, kako bismo živjeli gdje Otac i njegov ljubljani uskrsli Sin borave u slavi. To je jedino mjesto gdje se obiteljski život može nastaviti zauvijek. Svjedočanstvo o toj istini povećalo je moju odlučnost da osposobim sebe i one koje volim za najviši stupanj celestijalnog kraljevstva kroz pomirenje Isusa Krista koje djeluje u našem životu (vidi NiS 76:70).

Gospodin nam nudi vodstvo u ovom pothvatu za vječni život u sakramentalnim molitvama koje je pomoglo meni, a može i vama. Pozvani smo obnoviti svoje krsne saveze na svakom sakramentalnom sastanku.

Obećavamo uvijek se sjećati Spasitelja.

Simboli njegove žrtve pomažu nam cijeniti veličinu ove cijene koju je platio kako bi skršio smrtne uze, ponudio nam milost i omogućio oprost svih naših grijeha, odaberemo li pokajati se.

Obećavamo da ćemo obdržavati njegove zapovijedi. Čitanje Svetih pisama i riječi živućih apostola te slušanje nadahnutih govornika na našim sakramentalnim sastancima podsjeća nas na naše saveze da ćemo tako činiti. Duh Sveti donosi nam u misli i srca zapovijedi koje najviše trebamo obdržavati toga dana.

U sakramentalnim molitvama Bog nam obećava da će poslati Duha Svetoga da bude s nama (vidi Moroni 4:3; 5:2; NiS 20:77, 79). U tom sam trenutku otkrio da mi Bog može pružiti ono što izgleda kao osobni intervju. Skreće

PODUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Trebamo »primjenjiva[ti] sva pisma na nas da bi nam bila na korist i poduku« (1. Nefi 19:23). Razmislite o tome da pročitate sakramentalne molitve koje se nalaze u Nauki i savezima 20:76–79. Nakon što pročitate naučavanja predsjednika Eyringa o sakramentalnim molitvama, možete pozvati one koje podučavate da razmisle o načinima na koje ove molitve mogu usmjeravati njihov život te im pomoći vratiti se i živjeti ponovno s Nebeskim Ocem i Isusom Kristom.

mi pozornost na ono ugodno njemu što sam učinio, na moju potrebu za pokajanjem i praštanjem te na imena i lica ljudi kojima bi htio da služim za njega.

Tijekom godina, to je opetovano iskustvo okrenulo nadu u osjećaje dobrotvornosti

i donijelo je jamstvo da je milost otključana za mene Spasiteljevim pomirenjem i uskrsnućem.

Svjedočim da je Isus uskrsli Krist, naš Spasitelj, savršen primjer i vodič k vječnom životu. ■

Vaš osobni intervju s Bogom

Predsjednik Eyring naučava da se, dok slušamo sakramentalne molitve, možemo osjećati kao da imamo osobni intervju s Bogom. Predsjednik Eyring razmatra sljedeća tri područja. Razmotrite to da zapišete ova pitanja u svoj dnevnik i razmišljate o njima svaku nedjelju ovog mjeseca. Kada

razmišljate i primete utiske Duha Svetoga možete i o tome pisati u svoj dnevnik.

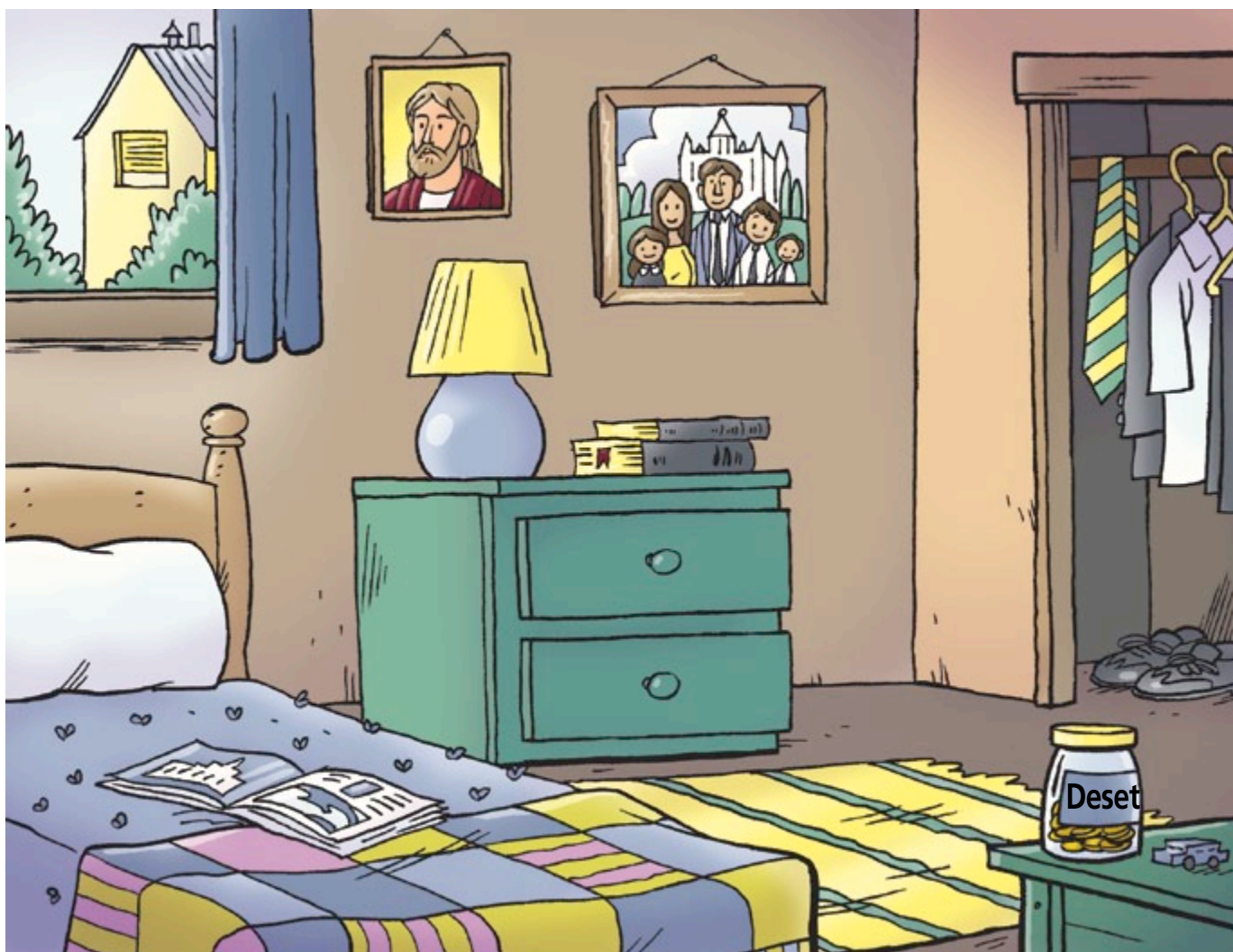
- Što sam učinio ugodno Bogu?
- Za što se trebam pokajati ili tražiti oprost?
- Kome bi Bog htio da služim?

DJECA

Uvijek se spominjite Isusa

Jakov se nastoji »uvijek... spominj[ati]« Spasitelja (1. Korinćanima 10:31). Pogledajte njegovu spavaću sobu.

Što primjećujete što bi mu moglo pomoći da se uvijek spominje Isusa?

Uz molitvu proučite ovaj materijal i, ako je prikladno, porazgovarajte o njemu sa sestrama koje posjećujete. Postavljajte pitanja koja će vam pomoći ojačati vaše sestre te Potporno društvo učiniti aktivnim dijelom vlastitog života. Za više informacija posjetite: reliefsociety.lds.org.

Hramski savezi

S pasonosne uredbe primljene »u hramu koje nam omogućuju da se jednoga dana vratimo našem Nebeskom Ocu u vječnoj obitelji i budemo obdareni blagoslovima i moću s visina vrijedne su svake žrtve i svakog truda«,¹ rekao je predsjednik Thomas S. Monson. Ukoliko niste još bili u hramu, možete se pripremiti da primite svete hramske uredbe tako što ćete:

- vjerovati u Nebeskog Oca, Isusa Krista i Duha Svetoga;
- njegovati svjedočanstvo o pominjenju Isusa Krista i obnovljenom evanđelju;
- podržavati i slijediti živućeg proroka;
- osposobiti se za hramsku propusnicu time što ćete plaćati desetinu, biti moralno čisti, pošteni, obdržavati Riječ mudrosti i živjeti u skladu s naučavanjima Crkve;
- davati vrijeme, talente i sredstva za pomoć u izgradnji Gospodinovog kraljevstva;
- sudjelovati u radu na obiteljskom rodoslovlju.²

Predsjednik Monson je nadalje naučavao: »Kada se sjećamo saveza koje smo... sklopili [u hramu], moći ćemo podnijeti svako iskušenje i prevladati svaku napast.«³

Iz Svetih pisama

Nauk i savezi 14:7; 25:13; 109:22

NAPOMENE

1. Thomas S. Monson, »The Holy Temple—a Beacon to the World«, *Liahona*, svibanj 2011, 92.
2. Vidi *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 21.
3. Thomas S. Monson, *Liahona*, svibanj 2011, 93.
4. *Daughters in My Kingdom*, 29–30.
5. Sarah Rich, *Daughters in My Kingdom*, 30.

Vjera, obitelj, potpora

Iz naše povijesti

»Više od 5.000 svetaca pohrlilo je u hram u Nauvuu nakon njegovog posvećenja...

Snaga, moć i blagoslovi hramskih saveza [održali] su svece posljednjih dana tijekom njihovog putovanja [na zapad], kada su [pretrpjeli] studen, žegu, glad, oskudicu, bolest, nezgode i smrt«.⁴

Poput mnogih sestara Potpornog društva, Sarah Rich služila je kao hramski radnik. O svojem je iskustvu rekla: »Da nije bilo vjere i spoznaje koju nam je podario u tom hramu... Duh Gospodnji, naše bi putovanje bilo kao kod osobe koja kroči u mrak... No imali smo vjeru u našeg Nebeskog Oca... osjećajući da smo njegov odabrani narod..., a umjesto tuge osjetili smo radost što je dan našeg izbavljenja došao.«⁵

Progon nije bio »kroč[enje] u mrak« za vjerne svetece posljednjih dana. Podržali su ih njihovi hramski savezi.

Što mogu učiniti?

1. Štujem li redovito u hramu?
2. Potičem li svoje sestre da prime hramske blagoslove?

PROUČAVATI GOVORE SA SABORA ZAJEDNO

Promjena našeg načina pregledavanja sabora uvelike je poboljšala naše obiteljske rasprave o evanđelju.

Greg Batty

Godinama smo uživali u čitanju saborskog izdanja kao obitelj, članak po članak. Kada smo počeli, jednostavno bismo se okupili oko stola i svatko bi naizmjenice pročitao odlomak naglas. No otkrili smo da smo čitali kako bismo prošli kroz to, bez zaustavljanja da promislimo o porukama.

Kako bismo dobili više od onoga što čitamo, moja supruga i ja kupili smo jedan primjerak saborskog izdanja za svakog člana obitelji i planirali smo koliko bismo govora trebali proučavati svakog tjedna kako bismo ih mogli sve pročitati prije idućeg općeg sabora. Neke tjedne pročitali bismo jedan govor, a druge dva, no svi su trebali proučiti govor i istaknuti dijelove koji su im se svidjeli. Zatim bismo se međusobno podučavali iz dijelova koje smo istaknuli tijekom kućne obiteljske večeri.

Često bi naša djeca imala pitanja koja bi započela naše rasprave ili bismo moja supruga i ja postavili pitanja iz naših proučavanja. Cijenili smo kada smo slušali naše tinejdžere kako objašnjavaju svoje odgovore na ta pitanja, iznoseći ono što su naučili

na vjeronauku, u Crkvi ili tijekom osobnog proučavanja. Ovo je postao sjajan način da redovito slušamo neusiljena svjedočanstva jedni drugih u vrlo udobnom, opuštenom ozračju.

Uskoro smo otkrili da je naše jutarnje proučavanje Svetih pisama poprimilo isti prizvuk. Neke dane prošli bismo samo kroz nekoliko redaka prije nego bi isteklo vrijeme za našu raspravu o tim retcima i kako se oni primjenjuju na ono što se događa oko nas.

Sada su naša jutra ispunjena razgovorima, smijehom i jedinstvom prije nego što svatko od nas krene svojim zasebnim poslom. Imamo snažna svjedočanstva o savjetu našeg proroka da svakodnevno zajedno proučavamo i molimo se. Naša je obitelj preoblikovana u onu u kojoj učimo jedni od drugih i međusobno se jačamo. Sve je to rezultat želje da se stekne malo više od općeg sabora. ■

Greg Batty živi u državi Utah u SAD-u.

PROUČITE I PRIMIJENITE PORUKE SA SABORA

»Imajte na umu da će poruke koje ste čuli tijekom ovog sabora biti objavljene u svibanjskom izdanju časopisa *Ensign* i *Liahona*. Potičem vas da proučavate poruke, razmišljate o njihovim učenjima, a zatim ih primijenite u svom životu.«

Predsjednik Thomas S. Monson, »Završna riječ«, *Liahona*, svibanj 2010, 113.

VAŽNOST DOBRIH PRIJATELJA

Prijatelji imaju snažan utjecaj na naša djela, posebice u mladosti. »Utjecat će na to kako razmišljamo i djelujemo, pa čak nam pomoći u određivanju kakva ćemo osoba postati.«¹ Kada odabere dobre prijatelje »oni će vam postati velika snaga i blagoslov... Pomoći će vam da budete bolja osoba i olakšat će vam živjeti evanđelje Isusa Krista.«²

Na stranicama 52–53 ovog izdanja, Elaine S. Dalton, vrhovna predsjednica Djevojaka naučava o važnosti traganja za dobrim prijateljem i da budemo dobri prijatelji. »Tražiti najveće dobro za drugu osobu je srž samog prijateljstva«, kaže ona.

Izgradnja prijateljstva na ovim načelima pomoći će vam stvoriti trajne odnose i društvene vještine koje nadilaze jednostavno »prijateljstvo« na društvenim mrežama. Kao roditelj možete pomoći svojoj djeci razumjeti važnost toga da budu dobri prijatelji i da odabiru prijatelje koji će ih poticati da žive evanđelje. Sljedeći prijedlozi mogu biti od pomoći.

Prijedlozi za podučavanje mladih

- Kao obitelj tražite primjere dobrih prijatelja u Svetim pismima. Raspravite o tome koje su odlike učinile ta prijateljstva snažnima. Razmotrite Davida i Jonatana

(vidi 1 Samuel 18–23), Rutu i Noemi (vidi Ruta 1–2), te Almu i sinove Mosijine (vidi Mosija 27–28; Alma 17–20).³

- Pregledajte odsjek o prijateljima u brošuri *Za snagu mladih*. Svojim tinejdžerima ispričajte kako su prijateljstva utjecala na vaš život. Pozovite ih da ispričaju kako su oni utjecali na prijatelje i kako su njihovi prijatelji utjecali na njih.
- Pročitajte članak sestre Dalton u ovom izdanju. Razgovarajte o cilju koji je njezina kćer, Emi, postavila u traženju dobrih prijatelja. Pomognite svojoj djeci postaviti ciljeve o tipu prijatelja za kakvim tragaju i kakvi prijatelji žele biti.
- Razmotrite to da održite kućnu obiteljsku večer o iznošenju ideja za izgradnju prijateljstva poput: »Kako biste imali dobre prijatelje, budite dobar prijatelj. Pokažite iskreno zanimanje za druge. Smiješite se i dajte im do znanja da vam je stalo do njih. Odnosite se prema svima ljubazno i s poštovanjem te se suzdržite od osuđivanja i kritiziranja onih koji vas okružuju.«⁴

Prijedlozi za podučavanje djece

- Biti prijatelj uključuje pomaganje drugima. Pročitajte članak

STIHOVI IZ PISAMA O PRIJATELJSTVU

Mudre izreke 17:17; 18:24

Propovjednik 4:9–10

Matej 25:34–40

Luka 22:32

Mosija 18:8–9

»Standing Up for Caleb« u izdanju *Liahona* iz ožujka 2009. i porazgovarajte sa svojom djecom o načinima na koje mogu biti ljubazni prema svima koje upoznaju.

- U svim situacijama trebamo odlučiti kakav ćemo prijatelj biti. Zajedno otpjevajte »I'm Trying to Be Like Jesus«⁵, a zatim porazgovarajte sa svojom djecom o tome kako mogu odabrati da u raznim okruženjima budu dobri prijatelji, poput Spasitelja. ■

NAPOMENE

1. *Za snagu mladih* (knjižica, 2011), 16.
2. *Za snagu mladih* (16).
3. Vidi Jeffrey R. Holland, »Real Friendship«, *New Era*, lipanj 1998, 62–66.
4. *Za snagu mladih* (16).
5. »I'm Trying to Be Like Jesus«, *Children's Songbook*, 78–79.

DUH SVETI TJEŠI, NADAHNJUJE I SVJEDOČI

Dar Duha Svetoga jedan je od najvećih blagoslova koji možemo primiti u ovom životu jer nas Duh Sveti tješi, nadahnjuje, upozorava, pročišćava i vodi. Može nas ispuniti »ufanjem i savršenom ljubavlju« (Moroni 8:26). Podučava nas »istinu o svemu« (Moroni 10:5). Primamo objavu i duhovne darove od Boga kroz Duha Svetoga. Najvažnije, svoja svjedočanstva od Nebeskog Oca i Isusa Krista primamo preko Duha Svetoga.

Prije negoli ste kršteni mogli ste s vremena na vrijeme osjetiti Duha Svetoga. No samo primanjem dara Duha Svetoga nakon krštenja možete uživati u stalnom suradništvu Duha Svetoga, pod uvjetom da ste dostojni.

Ovaj dar predaje obnašatelj Melkisedekovog svećeništva polaganjem ruku (vidi Djela 19:6; NiS 33:15). Nakon toga, svakog šabata možete obnoviti svoje krsne saveze kada blagujete od sakramenta i time primete Gospodinov blagoslov da možete »Duh njegov uvijek« imati sa sobom (NiS 20:77).

Duh Sveti, često spominjan kao Duh, treći je član božanstva. Prorok Joseph Smith je naučavao: »Otac ima tijelo od mesa i kostiju, opipljivo kao i čovječje; tako i Sin. No, Duh Sveti tijela nema od mesa i kostiju, nego je on osoba duhovna. Da tako nije, Duh Sveti ne bi mogao prebivati u nama« (NiS 130:22).

»Jer Duh Gospodnji ne prebiva u neposvećenim hramovima«

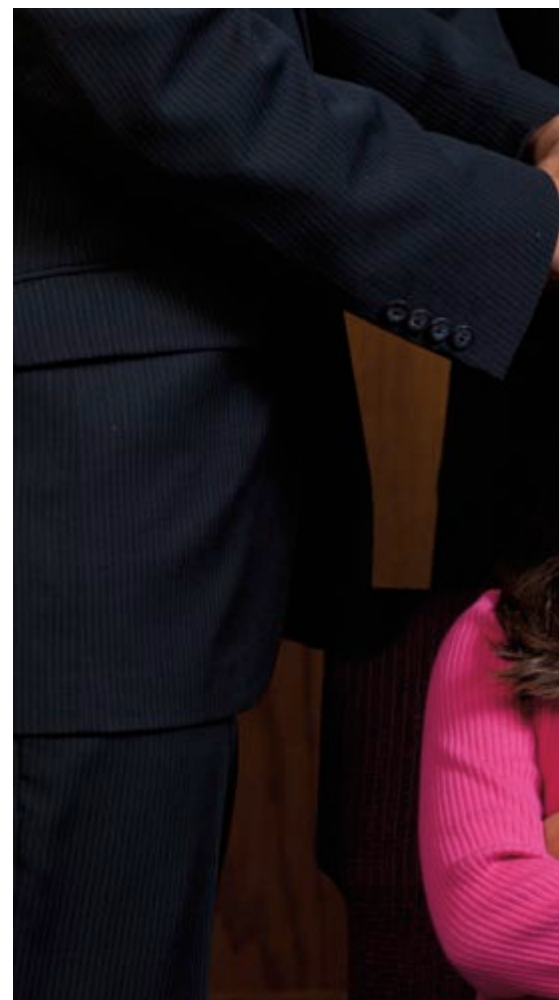
(Helaman 4:24), moramo biti dostojni njegovog suradništva. Ovo činimo tako da, između ostaloga, imamo kreposne misli, živimo pošteno i nastojimo obdržavati zapovijedi. ■

Za više informacija vidi 2. Nefi 31:13, 17; 32:5; 3. Nefi 27:20; Moroni 10:5–8; Josip Smit 2:70.

NE SMIJEMO OLAKO PRIHVAĆATI OVAJ DAR

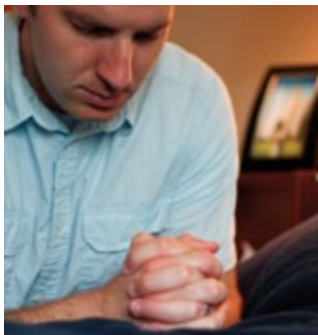
»Kao sa svim darovima, ovaj dar mora biti primljen i prihvaćen kako bi se u njemu uživalo. Kada su svećeničke ruke položene na vašu glavu kako bi se vas potvrdilo kao člana Crkve, čuli ste riječi: 'Primi Duha Svetoga'. Ovo nije značilo da je Duh Sveti bezuvjetno postao vaš stalan suputnik. Sveta pisma nas upozoravaju da Duh Gospodnji 'neće... u čovjeku ostati do vijeka' (Postanak 6:3). Kada smo potvrđeni dano nam je *pravo* na pratnju Duha Svetoga, no to je pravo koje moramo nastaviti stjecati kroz poslušnost i dostojnost.«

Starješina Joseph B. Wirthlin (1917–2008) iz Zbora dvanaestorice apostola, »The Unspeakable Gift«, *Liahona*, svibanj 2003, 28.

Nakon primanja dara Duha Svetoga možemo činiti mnogo toga kako bismo prizvali njegov utjecaj u naš život:

moliti se,

proučavati Sveta pisma,

dostojno blagovati od sakramenta,

FOTO ILLUSTRACIA: CHRISTINA SMITH, EVE TUFT, CODY BELL I MATTHEW REER

štovati u hramu,

gledati dobre medije, koristiti se pristojnim govorom i imati kreposne misli.

Smrt i ŽIVOT

POGLED PIONIRA NA USKRSNUĆE

Kad su rani obraćenici Crkve putovali prema zapadnim Sjedinjenim Državama kako bi se združili sa svecima, suočavali su se sa smrću, no bili su osnaženi svojom novom vjerom u obnovljeno evanđelje. Slijede izvaci iz zapisa pionira koji pokazuju nadu svetaca u uskrsnuće, kao i utješna naučavanja prvih petorice predsjednika Crkve.

Priča o bezimenom ocu Skandinavcu, svecu posljednjih dana, čiji je mladi sin preminuo na putovanju od New Yorka do Ute 1866. godine:

»Uz pomoć prijatelja iskopan je grob u koji su položeni posmrtni ostaci. Dijete je umrlo od razne bolesti, bez okupljenih ožalošćenika, bez formalne ceremonije, bez cvjetnih aranžmana, bez duhovne pjesme, bez riječi hvalospjeva. Ali prije nego što je ožalošćeni otac otišao, izrekao je kratku molitvu posvećenja na svom materinjem jeziku (danskom) kako slijedi: ...

»Nebeski Oče: Dao si mi ovo malo blago – ovog dragog dječaka, a sada si ga pozvao odavde. Hoćeš li udijeliti da njegovi posmrtni ostaci mogu spokojno ležati ovdje do zore

uskrsnuća? Neka bude tvoja volja. Amen.»

Ustajući s tla, njegove oproštajne riječi bile su: »Zbogom, moj dragi mali Hanse – moj predivni dječake.» Zatim je spuštene glave i bolna srca odvažno nastavio svoj put do kampa.«¹

Predsjednik Joseph Smith (1805–1844):

»Kako je utješno ožalošćenima kada se moraju rastati s mužem, ženom, ocem, majkom, djetetom ili dragim rođakom, da znaju kako će oni, iako je zemaljsko tijelo položeno i iščezava, ponovno ustati s vječnim žarom u besmrtnoj slavi, da više ne tuguju, pate ili umru, već da budu baštinici Božji, a subaštinici s Isusom Kristom.«²

Joseph Watson Young (1828–1873), nećak Brigham Younga koji je putovao iz Engleske u Sjedinjene Države 1853. godine:

»Bilo je tužno poslati bližnjega u tiho plavetnilo u mrkloj noći sa svega nekoliko svjedoka... Nije imao rođaka na brodu niti bilo koga tko bi ga oplakivao osim prijatelja u službeništvu. To su najnežnije nade ljudske prirode uništene u trenutku. Ovaj mladić ostavio je sve kako bi išao u Zion, a njegovo je srce gorjelo s veselim iščekivanjem budućnosti, ne misleći da će njegovo zemaljsko tijelo biti predano gladnome valu. Međutim, nije umro poput onih koji nisu imali nade, jer bio je izmiren sa svojim Bogom, i imao je potpuno uvjerenje u veličanstveno uskrsnuće u zori pravednika.«³

Lijevo:
predsjednik
Brigham Young
Iznad: Joseph
Watson Young

Predsjednik Brigham Young (1801–1877):

»Kako je mračna dolina i sjena onoga što nazivamo smrću! Kako je čudesno prijeći iz ovog stanja postojanja, barem što se tiče smrtnoga tijela, u stanje praznine! Kako je mračna ta dolina! Kako je čudesan taj put, a mi njime moramo ići sami. Želio bih vam reći, moji prijatelji i braćo, kada bismo mogli vidjeti stvari onakvima kakve jesu, a vidjet ćemo ih i razumjeti, ova dolina smrti toliko je neznatna da ćemo se okrenuti, osvrnuti na nju i misliti, nakon što je prijedemo: ovo je doista najveća blagodan mog cijelog postojanja, jer prijedoh iz stanja tuge, jada, žalosti, nesreće, bijede, boli, tjeskobe i razočaranja u stanje postojanja, gdje mogu uživati u punini života onoliko koliko je to moguće bez tijela.«⁴

Dan Jones (1811–1862), velški obraćenik koji je s gđom Williams i drugim članovima Crkve plovio za Sjedinjene Države 1849. godine:

»Stanje gđe Williams iz Ynysybonta u blizini Tregarona [Wales] brzo se pogoršava i čini se da neće dugo živjeti... Rekla je da je najveća čast koju je ikada primila bila ta što je mogla postati članica istinite crkve Sina Božjega, da u njezinom srcu nema straha prema drugom životu i da je njezina religija sada pokazala svoju snagu više nego ikada prije... Svečano je savjetovala svoje sinove neka nastave vjerno do smrti kako bi mogli s njom zadobiti bolje uskrsnuće... Nastavila je prisebno kroz noć, a u četvrt sata nakon četiri sljedećeg jutra njezin

Desno:
predsjednik
John Taylor
Iznad: Dan
Jones

je duh otišao u miru, ostavljajući osmijeh na njezinim usnama.«⁵

Predsjednik John Taylor (1808–1887):

»Kako je samo utješno za one koji oplakuju gubitak dragih prijatelja u smrti da znaju kako ćemo ponovno biti združeni s njima! Kako je ohrabrujuće za sve koji žive prema objavljenim načelima istine, možda još važnije za one čiji su životi prilično dobro proživljeni, koji su ustrajali noseći žestinu i breme svoga vremena, da znaju da ćemo uskoro skršiti uze grobnice, i ustati kao žive i besmrtni duše kako bismo uživali u društvu naših iskušanih i vjernih prijatelja, da nas više nikada ne muči smrt, te da dovršimo djelo koje nam je Otac dao da učinimo!«⁶

Andrew Jenson (1850–1941), danski imigrant koji je putovao u karavani Andrewa H. Scotta iz Nebraske, SAD, u Utu 1866. godine:

»Kada smo vidjeli kako se njihovi [naših suputnika] zemaljski ostaci polažu u majku zemlju, u pustinji, svi smo jecali ili smo bili na rubu suza; jer pomisao na pokapanje najdražih na ovaj način, kada prijatelji i rodbina moraju odmah nastaviti put, bez nade da će ikada ponovno posjetiti počivalište svojih mrtvih, bila je doista tužna i teška... Ali njihovi će grobovi biti nađeni kada Gabriel oglasi svoju trublju u jutro prvoga uskrsnuća. Ovi koji su otišli ostavili su svoja tijela dok su koračali prema Sionu. Gospodin ih je pozvao kući prije nego što su došli do svog odredišta. Nije im bilo dozvoljeno vidjeti Sion u tijelu; no primit će slavu

i radovati se kasnije. Oni su umrli nastojeći slušati Boga i obdržavati njegove zapovijedi, a blagoslovljeni su oni koji umru u [Gospodu].«⁷

Predsjednik Wilford Woodruff (1807–1898):

»Bez Kristova evanđelja, odvajanje smrću jedna je od najsumornijih tema o kojoj je moguće razmišljati; no čim primimo evanđelje i naučimo načelo uskrsnuća, sumornost, tuga i patnja uzrokovani smrću u velikoj su mjeri uklonjeni... Uskrsnuće mrtvih pokazuje se pred prosvijetljenim umom čovjeka, a on dobiva temelj na kojem njegov duh može počinuti. To je danas stav svetaca posljednjih dana. Mi znamo za sebe, nismo u tami po ovom pitanju. Bog nam je to objavio i mi razumijemo načelo uskrsnuća od mrtvih te da evanđelje donosi život i besmrtnost.«⁸

Desno:
predsjednik
Wilford
Woodruff. **Iznad:**
Andrew Jenson

Radi čitljivosti, standardizirani su pravopis, razgoc i te velika i mala slova.

NAPOMENE

1. Robert Aveson, »Leaves from the Journal of

a Boy Emigrant«, *Deseret News*, 12. ožujka 1921, 4:7; dostupno na lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

2. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 52.

3. Joseph W. Young, *Journal*, 6. ožujka 1853, Church History Library, Salt Lake City, Utah; dostupno putem interneta na mormonmigration.lib.byu.edu.

William Driver (1837–1920), pionir koji je putovao iz Engleske u New York, SAD, 1866. godine:

»Willie, moje drago dijete, bio je vrlo bolestan cijele noći do 7.30 sati, kada je bio oslobođen svoje patnje. Neka Bog blagoslovi njegovu dragu dušu. Kako je samo patio. Umro je u nesreći s kolima gospodina Poultera na brdu St. Ann u Wandsworthu, Surrey, Engleska. O, kako tugujem zbog ove velike nesreće. O, Gospodine, pomози mi svojom moću da to podnesem prihvaćajući tvoju volju i potakni me da ti plemenitije

Desno:
predsjednik
Lorenzo Snow
Iznad: William
Driver

i vjernije služim, da mogu živjeti kako bih se pripremio susresti ga u sretnijem i boljem svijetu s njegovom dragom sestrom Elizabeth Maryann i da za uskrsnuća pravednih budem tamo kako bih se sastao s njima.«⁹

Predsjednik Lorenzo Snow (1814–1901):

»U sljedećem životu naša će tijela biti proslavljena i lišena bolesti i smrti. Ništa nije tako lijepo poput osobe u uskrsnom i proslavljenom stanju. Ništa nije tako očaravajuće nego biti u ovom stanju i biti

s našim ženama, djecom i prijateljima.«¹⁰ ■

4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 273.

5. »A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*«, iz Ronald D. Dennis, *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, sv. 2 (1987), 164–165; dostupno na mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 50–51.

7. Andrew Jenson, Dnevnik, 20. kolovoza 1866, u *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 8. listopada 1866, Church History Library, Salt Lake City, Utah, 6; dostupno na lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

8. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 82–83.

9. Frank Driver Reeve, izd., *London to Salt Lake City 1866: The Diary of William Driver* (1942), 42; dostupno na mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Lorenzo Snow, Conference Report, listopad 1900, 63.

starješina
Russell M. Nelson
iz Zbora dvanaestorice apostola

Misija i službeništvo ISUSA KRISTA

*Najbolji dokaz našeg obožavanja
Isusa jest kada ga oponašamo.*

Kao jedan od »naročitih svjedoka za ime Kristovo po svem svijetu« (NiS 107:23), vjerujem da najbolje služim ako podučavam i svjedočim o njemu. Za početak, mogu postaviti ista pitanja koja je on jednom postavio farizejima: »Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?« (Matej 22:42).

Ta pitanja često mi dolaze u misli kada se sastajem s vođama vlada i raznih vjerskih denominacija. Neki potvrđuju da je »Isus bio veliki učitelj«. Jedni kažu: »On je bio prorok.« Drugi jednostavno ništa ne znaju o njemu. Ne bismo trebali biti potpuno iznenađeni. Naposljetku, relativno malo ljudi posjeduje obnovljene evanđeoske istine koje mi imamo. Članovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana čine manjinu među onima koji tvrde da su kršćani.

Naše je današnje okolnosti prije mnogo stoljeća predvidio Nefi:

»I dogodi se: Spazih ja Crkvu Jaganjca Božjega, i bijaše ona malobrojna... Spazih ipak da je i crkva Jaganjčeva, a to su sveci Božji, po svemu površju zemaljskomu. A njihova gospodstva na licu zemaljskomu bijahu malena...

I dogodi se: Spazih ja, Nefi, moć Jaganjca Božjega kako silazi na svece crkve Jaganjčeve i na narod saveza Gospodnjega što je raspršen po svemu licu zemaljskomu. I bijahu naoružani pravednošću i moću Božjom u velikoj slavi« (1. Nefi 14:12, 14).

Ta pravednost, ta moć, i ta slava – doista, svi naši mnogi blagoslovi – proizlaze iz naše spoznaje, poslušnosti, zahvalnosti i ljubavi za Gospodina Isusa Krista.

Tijekom njegovog relativno kratkog putovanja u smrtnosti, Spasitelj je ostvario dva sveobuhvatna cilja. Jedan je bio njegovo »djelo... i slava [njegova] – ostvarivati

besmrtnost i život vječni za čovjeka« (Mojsije 1:39). Za drugi je jednostavno izjavio: »Dao sam vam primjer, da i vi činite kako ja učinih vama« (Ivan 13:15).

Njegov prvi cilj znamo kao pomirenje. To je bila njegova veličanstvena misija u smrtnosti. Narodu drevne Amerike, uskrsli Gospodin naveo je svoju misijsku izjavu:

»Dođoh na svijet da činim volju Oca svoga, jer me Otac moj posla.

A Otac me moj posla da budem uzdignut na križ, i pošto budem uzdignut na križ, da sve ljude privučem k sebi, da, kao što ljudi uzdigoše mene« (3. Nefi 27:13–14).

Nastavljajući svoju propovijed, objavio je svoj drugi cilj – da bude naš primjer: »Vi znadete sve što valja činiti... Djela, naime, koja vidjeste da ja činim, činite i vi tako« (3. Nefi 27:21).

Njegov prvi cilj definirao sam kao njegovu *misiju*. Njegov drugi cilj volio bih identificirati kao njegovo *službeništvo*. Ponovimo ova dva sastavna dijela njegovog života – njegovo poslanje i njegovo službeništvo.

Misija Isusa Krista – pomirenje

Njegova misija bilo je pomirenje. Ta je misija jedinstveno njegova. Rođen od smrtno majke i besmrtnog Oca, bio je jedini koji je mogao dobrovoljno položiti svoj život i ponovno ga uzeti (vidi Ivan 10:14–18). Veličanstveni rezultati njegovog pomirenja beskonačni su i vječni. Oduzeo je žalac smrti i bol groba učinio privremenim (vidi 1. Korinćanima 15:54–55). Njegova odgovornost za pomirenje bila je poznata čak i prije stvaranja i pada. Ne samo da je njegova uloga bila omogućiti uskrsnuće i besmrtnost cijelog

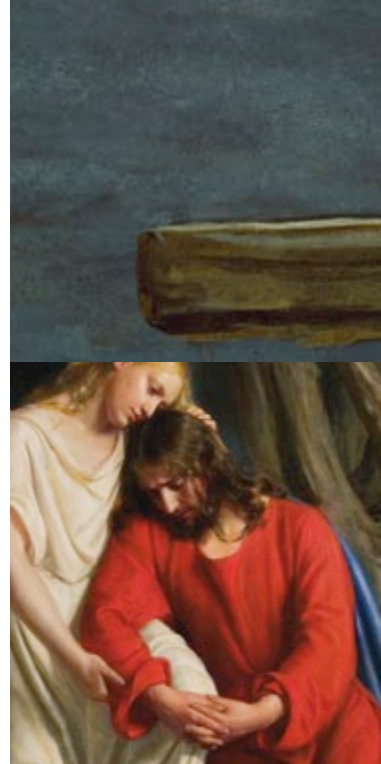
čovječanstva, već da nam omogući primiti oprost naših grijeha – prema uvjetima koje on postavi. Tako je njegovo pomirenje otvorilo put po kojem možemo vječno biti sjedinjeni s njim i našim obiteljima. Tu budućnost gledamo kao vječni život – najveći Božji dar čovjeku (vidi NiS 14:7).

Nitko drugi nije mogao izvršiti pomirenje. Nijedna druga osoba, čak ni s najvećim bogatstvom i moću, nikada ne bi mogla spasiti dušu – čak ni svoju (vidi Matej 19:24–26). I od nikoga drugoga neće se tražiti niti dopustiti da prolije krv za vječno spasenje drugog ljudskog bića. Isus je to učinio »jedanput zauvijek« (Hebrejima 10:10).

Iako je pomirenje izvedeno u vrijeme Novog zavjeta, događaji u starozavjetna vremena često su proricali o njegovoj važnosti. Adamu i Evi bilo je zapovjedbno ponuditi žrtve kao »prilik[e] žrtve Jednorodca Očeva« (Mojsije 5:7). Kako? Prolijevanjem krvi. Iz svog vlastitog iskustva potvrdili su stih da »je život živoga bića u krvi« (Levitski zakonik 17:11).

Liječnici znaju da kad god krv prestane dotjecati do organa, počinju nevolje. Ako se prekine dotok krvi u nogu, može uslijediti gangrena. Ako je prekinut tok do mozga, može uslijediti kap. Ako krv prestane normalno teći kroz koronarnu arteriju, može doći do srčanog udara. A uslijed nekontroliranog krvarenja, nastupa smrt.

Adam, Eva i kasniji naraštaji naučili su da kad god proliju krv životinje, prekida se njezin život. Za njihove rituale žrtvovanja nije bila dobra *bilo koja* životinja. To je trebao biti prvijenac iz stada i bez mane (vidi npr. Izlazak 12:5). Ti uvjeti također su bili simbol kasnije žrtve besprijealnog Jaganjca Božjeg.

Spasitelj je
započeo
s proljevanjem
svoje krvi za
cijelo čovječanstvo
ne na križu,
gdje je dovršena
agonija pomire-
nja, već u Getse-
manskome vrtu.

ŽENO, EVO TI SINA (STABAT MATER), JAMES TISSOT © BROOKLYN MUSEUM, BROOKLYN, NEW YORK; DODATAK: DETALJ SA SIKE KRIST U GETSEMANJU, CARL HEINRICH BLOCH.

Adamu i Evi dana je zapovijed: »Sve što činiš, čini u ime Sinovljevo, i obrati se i prizivaj Boga u ime Sinovo sveudilj« (Mojsije 5:8). Od tog dana do vremenske poludnevne, životinjska žrtva nastavila je biti slika i prilika kasnijeg pomirenja Sina Božjega.

Kada je pomirenje bilo dovršeno, ta velika i posljednja žrtva ispunila je Mojsijev zakon (vidi Alma 34:13–14) i okončala praksu životinjske žrtve, koja je podučavala da »je život živoga bića [bio] u krvi« (Levitski zakonik 17:11). Isus je objasnio kako su elementi drevne žrtve nestali pomirenjem i simbolički su spomenuti sakramentom. Ponovno obratite pažnju na reference o životu, tijelu i krvi:

»Isus im odvrati: 'Zaista, zaista, kažem vam, ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nećete imati života u sebi.

Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni« (Ivan 6:53–54).

Zbog pomirenja Isusa Krista, cijelo čovječanstvo – svi koji to žele – bit će otkupljeni. Spasitelj je započeo s prolijevanjem svoje krvi za čovječanstvo ne na križu, već u Getsemanskom vrtu. Tamo je na sebe uzeo teret grijeha svih koji će ikada živjeti. Pod tim je teškim teretom krvario iz svake pore (vidi NiS 19:18). Agonija pomirenja dovršena je na križu na Kalvariji.

Važnost pomirenja sažeo je prorok Joseph Smith. Rekao je: »Temeljna načela naše religije jesu svjedočanstvo apostola i proroka o Isusu Kristu, da je umro, bio pokopan, ponovno ustao treći dan i bio uznesen na nebo; a sve drugo što se odnosi na našu religiju samo je dodatak tome.«¹

S tom vlašću i dubokom zahvalnošću, tako podučavam i svjedočim o njemu.

Službeništvo Isusa Krista – primjer

Gospodinov drugi dalekosežni cilj u smrtnosti bio je služiti kao primjer svima nama. Njegov uzoran život sačinjavao je njegovo smrtničko službeništvo. Ono je uključivalo njegova naučavanja, usporedbe i propovijedi. Sadržavalo je

njegova čudesa, usrdnost i dugotrpnost prema ljudskoj djeci (vidi 1. Nefi 19:9). Obuhvatilo je njegovo sućutno korištenje svećeničke vlasti. Uključivalo je njegovu pravednu ozlojeđenost kada je osudio grijeh (vidi Rimljanima 8:3) i kada je isprevrtao stolove mjenjačima novca (vidi Matej 21:12). Također je uključivalo njegove boli. Izrugivao ga je, bičevao i odbacio njegov vlastiti narod (vidi Mosija 15:5) – čak ga je izdao jedan učenik, a drugi ga je zanije kao (vidi Ivan 18:2–3, 25–27).

Iako su njegova djela služenja bila predivna, ona nisu bila, nisu ni danas, jedinstvena njemu. Nema granice broju ljudi koji mogu slijediti Isusov primjer. Slična djela izvršavali su njegovi proroci i apostoli te ostali među njegovim ovlaštenim slugama. Mnogi su izdržali progon za ime njegovo (vidi Matej 5:10; 3. Nefi 12:10). Tijekom naših života, upoznali ste braću i sestre koji su iskreno nastojali – čak i pod veliku cijenu – oponašati Gospodinov primjer.

To je onako kako bi trebalo biti. To je njegova nada za nas. Gospodin je zatražio od nas da slijedimo njegov primjer. Njegovi su pozivi kristalno jasni:

- »Kakvi, dakle, ljudi morate biti?... Onakvi kao što sam ja« (3. Nefi 27:27; vidi i 3. Nefi 12:48).
- »Podite za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi« (Matej 4:19).
- »Dao sam vam primjer, da i vi činite kako ja učinih vama« (Ivan 13:15; vidi i Ivan 14:6).

Ovi i drugi slični stihovi nisu napisani kao prijedlozi. To su božanski imperativi! Trebamo slijediti njegov primjer!

Kako bismo pripomogli našu želju da ga slijedimo, možda možemo razmotriti pet stanovišta njegovog života koje možemo oponašati.

Ljubav

Kada bih pitao koju biste odliku iz njegovog života prvu naveli, mislim da biste imenovali njegovu osobinu ljubavi. To uključuje njegovu sućut, dobrotu, dobrotvornost, odanost, oprost, milosrđe, pravdu i još mnogo toga. Isus je volio svog Oca i svoju majku (vidi Ivan 19:25–27). Volio je svoju obitelj i svece (vidi Ivan 13:1; 2. Solunjanima 2:16). Volio je grešnika bez izgovaranja grijeha (vidi Matej 9:2; NiS 24:2). I podučavao nas je kako možemo pokazati našu ljubav za njega. Rekao je: »Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi« (Ivan 14:15). Tada je, kako bi naglasio da njegova ljubav nije *bezuvjetna*, dodao: »Ostat ćete u mojoj ljubavi ako budete vršili moje zapovijedi, kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svog te ostajem u njegovoj ljubavi« (Ivan 15:10; vidi i NiS 95:12; 124:87).

Drugi izraz ljubavi našeg Spasitelja bilo je njegovo služenje. Služio je svom Ocu i služio je ljudima s kojima je živio i radio. Mi trebamo slijediti njegov primjer na oba načina. Trebamo služiti Bogu, »da po svim putovima njegovim hodi[mo]; da ga ljubi[mo]« (Ponovljeni zakonik 10:12; vidi i 11:13; Jošua 22:5; NiS 20:31; 59:5). I trebamo ljubiti naše bližnje služeći im (vidi Galaćanima 5:13; Mosija 4:15–16). Počinjemo s našim obiteljima. Duboka ljubav koja veže roditelje uz njihovu djecu iskovana je služenjem njima kroz razdoblje njihove potpune ovisnosti. Kasnije u životu

O bilježje koje je izdvojilo Spasiteljevo naučavanje iznad svih drugih učitelja bilo je to da je on podučavao istine od vječnog značaja. Samo je on mogao objaviti našu svrhu u životu.

poslušna djeca imaju priliku uzvratiti tu ljubav kada služe svojim ostarjelim roditeljima.

Uredbe

Drugo stanovište Spasiteljevog uzornog života jest njegov naglasak na svete uredbe. Tijekom svojeg smrtničkog službeništva pokazao je važnost uredbi spasenja. Krstio ga je Ivan u rijeci Jordan. Čak je i Ivan upitao: »Zašto?«

Isus je objasnio: »Tako *nam* dolikuje da sve ispunimo što je u skladu s voljom Božjom« (Matej 3:15; kurziv dodan). Ne samo da je uredba bila neophodna, već je i primjer koji su Isus i Ivan postavili također neophodan.

Kasnije je Gospodin uspostavio uredbu sakramenta. Objasnio je simbolizam sakramenta i podijelio njegovo sveto znamenje svojim učenicima (vidi Matej 26:26–28; Marko 14:22–24; Luka 24:30).

Naš Nebeski Otac također nam je dao upute o uredbama. Rekao je: »Morate se nanovo roditi u kraljevstvu nebeskomu iz vode i Duha i biti očišćeni krvlju, i to krvlju Jedinorođenca mojega, da biste se posvetili od svakoga grijeha i uživali riječi života vječnoga na ovome svijetu a život vječni u svijetu budućemu, to jest slavu neumrlu« (Mojsije 6:59).

Tijekom Gospodinova postsmrtničkog službeništva, objavljene su više uredbe uzvišenja (NiS 124:40–42). Omogućio je ove uredbe u svojim svetim hramovima. U naše vrijeme, pranja, pomazanja i podarivanja udjeljuju se onima koji su se prikladno pripremili (vidi NiS 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). U hramovima, osoba može biti zapečaćena mužu ili ženi, precima i potomcima (vidi NiS 132:19). Naš je Učitelj Bog zakona i reda (vidi NiS 132:18). Njegova usredotočenost na uredbe snažan je dio njegovog primjera nama.

Molitva

Treće stanovište Gospodinova uzornog službeništva jest molitva. Isus se molio svom Ocu na Nebu i također je podučio nas kako moliti. Trebamo se moliti Bogu,

Vječnome Ocu u ime njegova Sina, Isusa Krista, moću Duha Svetoga (vidi Matej 6:9–13; 3. Nefi 13:9–13; prijevod Josepha Smitha, Matej 6:9–15). Sviđa mi se poznata posrednička molitva koju je izrekao Gospodin zapisana u Ivanu, 17. poglavlje. U njoj Sin slobodno komunicira sa svojim Ocem u ime svojih učenika, koje je ljubio. Ona je model učinkovite i sućutne molitve.

Znanje

Četrto stanovište Gospodinovog uzora jest korištenje njegovog božanskog znanja. Kako je spomenuto ranije, mnogi nekršćani priznaju da je Isus bio veliki učitelj. Doista, bio je. No što je doista izdvajalo njegovo podučavanje? Je li on bio vješt instruktor inženjerstva, matematike ili znanosti? Kao Stvoritelj ovog i drugih svjetova (vidi Mojsije 1:33), on je to doista mogao biti. Ili, kao autor Svetih pisama, mogao je vrlo dobro podučavati književnu kompoziciju.

Obilježje koje je izdvojilo njegovo podučavanje iznad svih drugih učitelja bilo je to da je on podučavao istine od *vječnog* značaja. Samo je on mogao objaviti našu svrhu u životu. Samo smo kroz njega mi mogli učiti o našem *predsmrtničkom* postojanju i našem *postsmrtničkom* potencijalu.

Jednom je prilikom Veliki Učitelj rekao svojim skeptičnim slušateljima da imaju tri svjedoka o njemu:

- Ivan Krstitelj.
- Djela koja je Isus ispunio.
- Riječ Boga, Vječnoga Oca (vidi Ivan 5:33–37).

Zatim je naveo četvrtog svjedoka: »Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za mene« (Ivan 5:39).

Riječ *misliti* u tom izrazu može isprva djelovati kao da ne pripada tu. No ona je važna za značenje koje je Isus pokušavao prenijeti. On je znao da su mnogi njegovi slušatelji doista *mislili* kako se vječni život nalazi u Svetim pismima. No bili su u krivu. Sama Sveta pisma *ne mogu* dati vječni život. Naravno da se u Svetim pismima nalazi moć, no ta moć dolazi od samoga Isusa. On *jest* Riječ: *logos*. Moć je vječnoga života u njemu koji

»u početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše kod Boga – i Riječ bijaše Bog« (Ivan 1:1; vidi i 2 Nefi 31:20; 32:3). Zatim je, zbog tvrdoglavosti njegovih skeptika, Isus uputio ukor: »Ali vi nećete da dođete k meni da primite [vječni] život« (Ivan 5:40).

Učitelj nas može nadvladati svojim vrhovnim znanjem, ali on to ne čini. On poštuje naše opredjeljenje. Omogućava nam radost otkrića. Potiče nas da se pokajemo od naših vlastitih grešaka. Dopušta nam da iskusimo slobodu koja dolazi kroz našu spremnu poslušnost njegovom božanskom zakonu. Da, način na koji koristi svoje znanje pruža veliki primjer za nas.

Ustrajnost

Peto stanovište Gospodinovog službeništva jest njegova predanost da ustraje do kraja. Nikada se nije povukao od svog zaduženja. Iako je prošao patnju iznad našeg razumijevanja, nije se predao. Kroz sve teža iskušenja, ustrajao je do kraja svog zaduženja: da izvrši pomirenje za grijehe cijelog čovječanstva. Njegove su posljednje riječi dok je visio na križu bile: »Svršeno je!« (Ivan 19:30).

Primjena na naš život

Ovih pet stanovišta njegovog službeništva mogu se primijeniti na naše osobne živote. Zasigurno najbolji dokaz našeg obožavanja Isusa proizlazi kada ga oponašamo.

Kada počnemo shvaćati tko je Isus i što je učinio za nas, možemo razumjeti, do neke mjere, logiku prve i velike zapovijedi. »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom i svom snagom svojom« (Marko 12:30). Drugim riječima, sve što mislimo, činimo i kažemo treba proizlaziti iz naše ljubavi za njega i njegovog Oca.

Pitajte se: »Postoji li itko koga ljubim više od Gospodina?« Zatim usporedite svoj odgovor s ovim mjerilima koja je postavio Gospodin:

- »Tko više ljubi oca ili majku nego mene, nije me dostojan.«

Gospodinov
uzoran
život sačinjavao
je njegovo smrt-
ničko službeništvo.
Uključivalo je
njegova naučava-
nja, usporedbe i
propovijedi. Obu-
hvatilo je njegovo
sućutno korištenje
svećeničke vlasti.

- »Tko više ljubi sina ili kćer nego mene, nije me dostojan« (Matej 10:37).

Ljubav za obitelj i prijatelje, koliko god velika bila, daleko je dublja kada je usidrena u ljubavi za Isusa Krista. Roditeljska ljubav za djecu ima veće značenje ovdje i nakon ovog života zbog njega. Svi odnosi ljubavi uzvišeni su u njemu. Ljubav našeg Nebeskog Oca i Isusa Krista daje svjetlost, nadahnuće i motivaciju da bolje ljubimo druge.

Uredbe daju usredotočenost na služenje od vječne vrijednosti. Roditelji trebaju razmotriti koja je sljedeća uredba potrebna svakom djetetu. Kućni učitelji trebaju razmišljati o sljedećoj primjerenoj uredbi potrebnoj svakoj obitelji kojoj služe.

Spasiteljev primjer *molitve* podsjeća nas da bi osobna molitva, obiteljska molitva i provođenje naših crkvenih zaduženja uz molitvu trebali postati dio naših života. Znati i činiti volju Oca pruža veliku duhovnu snagu i pouzdanje (vidi NiS 121:45). Mi želimo biti na Gospodinovoj strani.

Znanje »o onomu što uistinu jest, i onomu što će uistinu biti« (Jakov 4:13) omogućava nam da djelujemo prema istinitim načelima i nauku. Ta će spoznaja uzdići našu razinu ponašanja. Djela koja bi inače mogla biti potaknuta apetitima ili emocijama bit će zamijenjena djelima oblikovanim razumom i pravednošću.

Predanost da *ustrajemo do kraja* znači da nećemo tražiti razrješenje od poziva za služenjem. To znači da ćemo ustrajati u potrazi za dostojnim ciljem. To znači da nikada nećemo odustati od voljenih koji su zastranili. A to znači da ćemo uvijek cijeniti naše vječne obiteljske odnose, čak i kroz teška vremena bolesti, nemoći ili smrti.

Sa svim svojim srcem molim se da preobražavajući utjecaj Gospodina može imati duboki utjecaj na vaš život. Njegova misija i službeništvo mogu blagosloviti svakoga od nas sada i zauvijek. ■

Iz govora s domjenka održanog 18. kolovoza 1998. na sveučilištu Brigham Young. Za cjeloviti tekst na engleskom, posjetite speeches.byu.edu.

NAPOMENA

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 49.

Uskršnji tjedan

Naš Spasitelj Isus Krist izvršio je pomirenje – koje se sastojalo od njegove patnje u Getsemaniju, raspeću na Golgoti i uskrsnuću iz groba – tijekom posljednjeg tjedna svog života.

Na vijeću na nebu prije stvaranja zemlje, Nebeski Otac predstavio je svoj naum za nas, svoju djecu. Klicali smo od radosti kada je Nebeski Otac odabrao Isusa Krista da izvrši naum spašenja (vidi Job 38:7 i Abraham 3:27). Rođen od Marije u Betlehemu, Isus je živio bezgrešnim životom. Zbog njegovog pomirenja možemo se vratiti kako bismo živjeli s našim Nebeskim Ocem i primili vječni život. Isus Krist doći će ponovno u moći i slavi kako bi živio na zemlji tijekom tisućljetnice, i on će stajati kao sudac svih ljudi u posljednji dan.

Slijede slike iz biblijskih filmova koji prikazuju posljednji tjedan Spasiteljevog života. Razmislite o čitanju stihova iz Svetih pisama navedenih za svaku sliku. Za potpunu kronologiju događaja, osvrnite se na harmoniju četiri evanđelja u biblijskom rječniku ili vodiču za Sveta pisma. Biblijski filmovi dostupni su na biblevideos.lds.org.

Slike © IRI

Petog dana prije Pashe, Isus je ujahao u Jeruzalem na magarcu kako je prorečeno. Ljudi su ga prepoznali kao svojega kralja, izvikujući »hosana« i stavljajući svoje haljine i palmino lišće na zemlju ispred magarca. (Vidi Matej 21:1–11; Marko 11:1–11; Zaharija 9:9.)

Po drugi put tijekom svojeg smrtničkog službeništva, Isus je očistio dvorište hrama. »'Kuća moja neka bude kuća molitve', a vi je pretvarate u špilju razbojničku«, rekao je mjenjačima novca (Matej 21:13). Tada su mu u hramu prišli mnogi slijepi i hromi, i on ih je iscijelio. No kada su glavari svećenički i pisari vidjeli čudesa, rasrdili su se i nastojali su pronaći način kako da ga unište. (Vidi Matej 21:12–17; Marko 11:15–19.)

Isus Krist, Jedinorođeni Sin Očev, spustio se kako bi došao na zemlju da otkupi sve ljude od pada. (Vidi 1. Nefi 11:16–22, 26–33; Alma 7:10–13.)

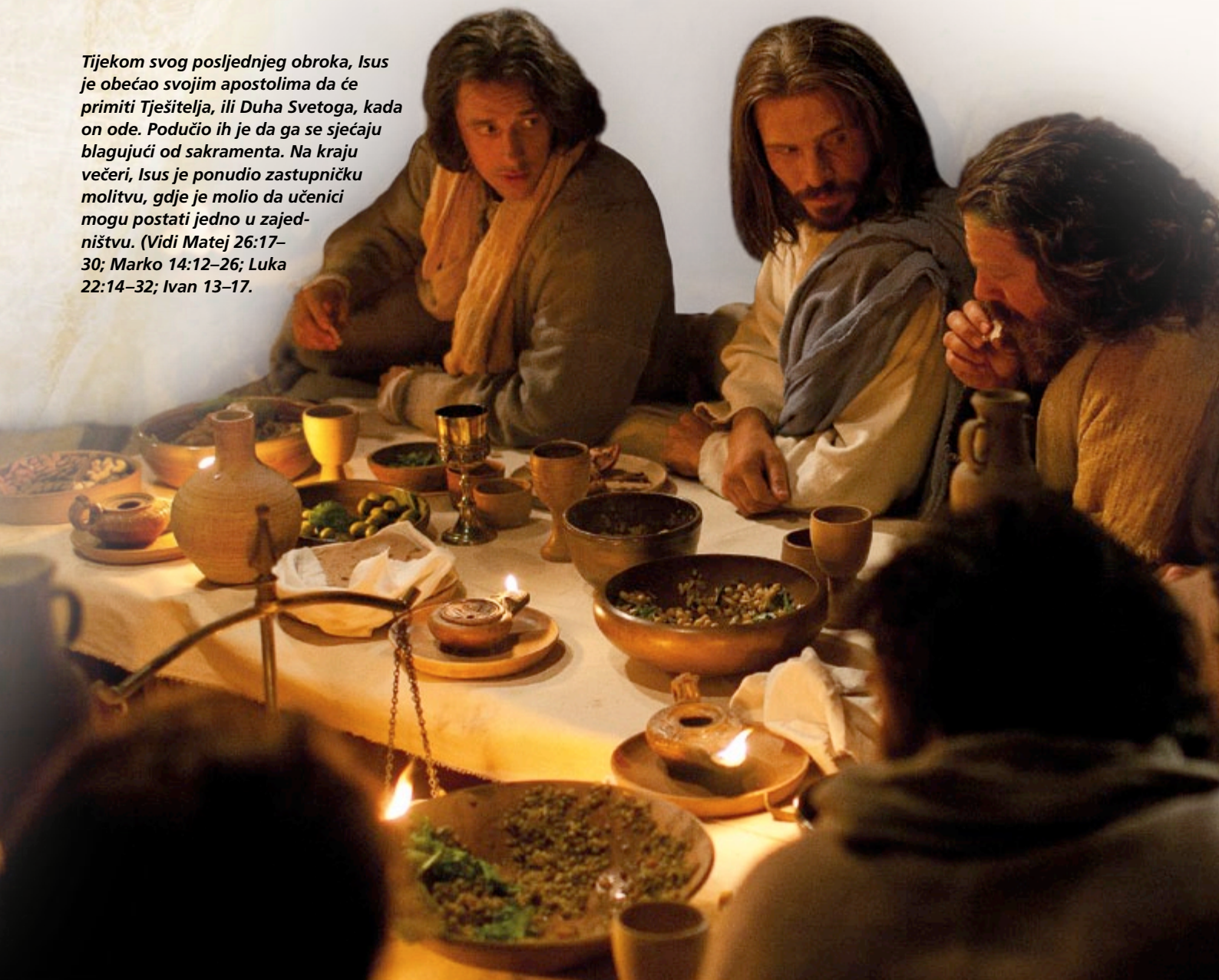

Tijekom tjedna, Spasitelj je iznio neke od svojih najnezaboravnijih propovijedi, uključujući svoj nauk o udovičnim novčićima. (Vidi Marko 12:41–44; Luka 21:1–4.)

U Getsemanskom vrtu, Spasitelj je kleknuo i molio, a njegova je agonija zbog grijeha svijeta uzrokovala da »uzdrhti[] od bola, i da krvari[] iz svake pore, i da [mu] trpi tijelo i duh« (NiS 19:18). Ubrzo su Juda Iskariotski i mnoštvo naoružanih muškaraca uhitili Isusa, a svi su učenici napustili Gospodina i pobjegli. (Vidi Matej 26:36–56; Marko 14:32–50; Luka 22:39–53.)

Tijekom svog posljednjeg obroka, Isus je obećao svojim apostolima da će primiti Tješitelja, ili Duha Svetoga, kada on ode. Podučio ih je da ga se sjećaju blagujući od sakramenta. Na kraju večeri, Isus je ponudio zastupničku molitvu, gdje je molio da učenici mogu postati jedno u zajedništvu. (Vidi Matej 26:17–30; Marko 14:12–26; Luka 22:14–32; Ivan 13–17.)

Nakon nezakonitog suđenja i okrutnog bičevanja, Isus Krist je dozvolio da bude razapet, dovršavajući »veliku i posljednju žrtvu« koja je omogućila spasenje za svu Božju djecu (vidi Alma 34:14–15). Prije smiraja, Isusovi učenici skinuli su njegovo tijelo s križa, obavili ga platnom i mirodijama, te ga položili u grobnicu. (Vidi Matej 27; Luka 23; Marko 15; Ivan 19.)

Nedjeljno je jutro svanulo, a Marija Magdalena i druge vjerne žene došle su do grobnice kako bi nadalje pomazali Isusovo tijelo. Pronašle su kamen odmaknut od grobnice i dva anđela koja su objavila radosne vijesti: »On nije ovdje! Uskrsnuo je« (Matej 28:6). Uskrsli Spasitelj prevladao je tjelesnu smrt i omogućio svakome od nas da ponovno živi: »Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Kristu svi oživjeti« (1. Korinćanima 15:22). (Vidi Matej 28; Marko 16; Luka 24; Ivan 20.) ■

Pomagati djeci

Jessica Larsen i Marissa Widdison

Crkveni časopisi

Djetinjstvo je vrijeme radosnih prvih iskustava. Prva vožnja biciklom, odlazak u školu ili isprobavanje nove hrane neke su od uzbudljivih avantura koje oblikuju život djeteta. Kao odrasli, imamo priliku pomoći djeci na putu otkrića. Kao odrasli u Crkvi, također imamo priliku pomoći im rasti u evanđelju (vidi NiS 68:25). Što možemo učiniti kako bismo osigurali da krštenje djeteta – prvi savez koji osoba sklapa s našim brižnim Nebeskim Ocem – bude divan i značajan događaj?

»Osnovna je svrha ove Crkve podučavati mlade: prvo u domu, a zatim u crkvi«, podučio je predsjednik Boyd K. Packer.¹

U sljedećim primjerima, roditelji navode kako su pripremili svoju djecu za spasonosne uredbe i saveze krštenja i potvrde.

Započinjemo rano

»Godina u kojoj svako dijete navrší sedam godina je vrijeme za slavlje«, kaže Lori, majka četvero djece. Ona i njezin muž podučavaju svoju djecu o krštenju od dana rođenja. Međutim, kada svako dijete navrší sedam godina, njihova obitelj počinje konkretniju pripremu. Održavaju lekcije kućne obiteljske večeri svaki mjesec o različitim temama koje se odnose na krštenje, poput saveza i Isusovog primjera.

Lori kaže da su lekcije tijekom mjeseca oko osmog rođendana djece naročito delikatne. Ona pokazuje djeci odjeću koju su nosila kada su dobila ime i blagoslov, i govori o danu kada je ta uredba izvršena.

»To je savršeno vrijeme da se usredotočimo na blagoslove hramskih saveza«, ističe Lori. »Uvijek naglašavamo naučavanje da je odabir da budemo kršteni prvi korak u pripremi za blagoslove hrama.«

PRIPREMITI SE ZA KRŠTENJE

To postaje obiteljska stvar

Monica, majka četvero djece, preporuča uključivanje starije djece u pomaganje mlađoj braći i sestrama da se pripreme kad god je to moguće. Rekla je: »Slušanje svog starijeg brata ili sestre kako svjedoče i iznose svoja iskustva doista osnažuje.« Lori dodaje da ponekad zamole djecu koja se pripremaju za krštenje da poduče mlađu braću i sestre onome što su naučili.

Koristimo to kao misionarsko oruđe

Kada je Danielova kći navršila osam godina, znao je da će htjeti podijeliti svoje krštenje s prijateljima koji nisu članovi Crkve. Stoga je njihova obitelj odlučila uputiti pozivnice za Allisonino krštenje prijateljima iz škole i susjedstva. Zamolili smo ih da na krštenje donesu omiljene stihove iz Biblije. Nakon krštenja, Allison je podcrtala stihove u svojim novim Svetim pismima i napisala je imena prijatelja na marginama.

»Naravno, kao njezina obitelj, bili smo prilično uključeni tog dana. No također smo pustili da neko vrijeme bude samo sa svojim prijateljima i razgovara s njima o tome što je osjetila«, rekao je Daniel. »Bio je doista dirljiv trenutak vidjeti kako naše dijete postavlja primjer.«

Vježbamo intervju s biskupom

Kimberly, majka djece koja se približavaju dobi za krštenje, sjeća se ulaska u biskupov ured za njezin intervju za krštenje kada je imala osam godina. »Bila sam tako nervozna!« rekla je Kimberly.

Sada pokušava osigurati da se njezina djeca ne suoče s osjećajima panike. Ona i njezin muž govore svojoj djeci o intervjuu s biskupom i postavljaju im pitanja o krštenju u okruženju poput intervjua. Ti intervjui postižu više od samog upoznavanja djece s procesom intervjua – oni također potiču djecu da duboko razmisle o tome što savez krštenja znači za njih.

Imamo predivnu priliku

Ovi roditelji brzo ističu da nisu učinili ništa pretjerano u pripremi svoje djece za krštenje i potvrdu, no mnogi od njih koristili su riječi poput »temeljito« i »dosljedno« kako bi opisali lekcije koje su podučavali tijekom godina. »Pobrinuli smo se da naša djeca razumiju kako je to važan korak u njihovim životima i da je to prilično velika stvar«, rekla je Kimberly. »Uvijek smo se pobrinuli da smo mi ti koji ih pripremaju, ne nadajući se da će ih samo njihovi učitelji u Maloj školi podučiti.«

Kako nam je divna prilika dana da pomognemo pripremiti djecu koju ljubimo za krštenje i potvrdu. Dok to činimo kroz molitvu, Gospodin će biti s nama kako bi oblikovao ovo iskustvo prvog sklapanja saveza u snažan temelj za budući duhovni rast. ■

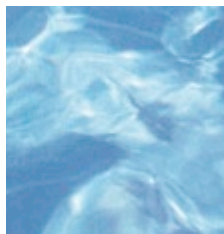
Sljedeće dvije stranice daju odgovore na neka pitanja koja djeca imaju o krštenju i potvrdi.

NAPOMENA

1. Boyd K. Packer, »Teach the Children«, *Liahona*, svibanj 2000, 16.

Razumjeti krštenje

Marissa Widdison
Crkveni časopisi

Tko će me krstiti?

Tko god vas krsti mora obnašati svećeništvo – moć za djelovanje u Božje ime. Kada se Isus htio krstiti, obratio se Ivanu Krstitelju, koji je obnašao svećeništvo (vidi Matej 3:13).

Osoba koja vas krsti dobit će odobrenje od vašeg biskupa ili predsjednika ogranka.

Moram li se uroniti u vodu kako bih bio/bila kršten/a?

Isus je bio kršten uranjanjem, što znači da je u potpunosti uronio u vodu i brzo izronio (vidi Matej 3:16). Tako ćete i vi biti kršteni. Ovakvo krštenje podsjeća nas da za sobom ostavljamo stari i započinjemo novi život posvećen služanju Boga i njegovoj djeci.

Koja obećanja dajem kada sam kršten/a?

Kada ste kršteni, sklapate savez, ili obostrano obećanje, s Nebeskim Ocem. Vi obećavate njemu da ćete činiti određene stvari, a on obećava da će vas blagosloviti. Ovaj savez je opisan u sakramentalnim molitvama koje se izgovaraju svake nedjelje (vidi NiS 20:77–79). Vi obećavate da ćete:

- pamtiti Isusa Krista,
- poštivati njegove zapovijedi,
- uzeti na sebe ime Kristovo, što znači staviti njegovo djelo na prvo mjesto u vašem životu i činiti što on želi umjesto onog što svijet želi.

Dok se držite tih obećanja, Nebeski Otac obećava da će Duh Sveti biti s vama i da će vam grijesi biti oprosteni.

Što je Sveti Duh?

Dar Duha Svetoga jedan je od najdragocjenijih darova našeg Nebeskog Oca. Vaše krštenje vodom nije potpuno dok vam muškarci koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo ne daju blagoslov kako bi primili Duha Svetoga (vidi Ivan 3:5).

Duh Sveti je član Božanstva. On svjedoči o Nebeskom Ocu i Isusu Kristu i pomaže nam znati što je ispravno. Pomaže nam da budemo duhovno snažni. Upozorava nas na opasnost. Pomaže nam učiti. Duh Sveti može nam pomoći da osjetimo Božju ljubav.

Kada ste potvrđeni član Crkve, Duh Sveti uvijek će biti s vama ako odaberete ispravno.

Zašto moram imati barem osam godina kako bih bio/bila kršten/a?

Gospodin podučava da djecu ne treba krstiti prije dobi kada su u stanju shvatiti razliku između dobra i zla, a Sveta pisma kažu da je to uzrast od osam godina (vidi Moroni 8:11–12; NiS 29:46–47; 68:27).

starješina Jairo Mazzagardi
iz Sedamdesetorice

Privučeni hramu

Za mnoge dobre ljude, hram nadahnjuje osjećaje koji mogu odmah prodrijeti u srce.

Prije nego što sam pozvan kao član Drugog zbora Sedamdesetorice, proveo sam sa svojom ženom nekoliko godina služeći u hramovima Campinas i São Paulo u Brazilu. U oba hrama, često sam bio zadivljen vidjevši kako su ponekad ljudi koji prolaze pored hrama toliko privučeni da stanu, uđu i raspituju se o njemu.

Kada bi ušli, rekli bismo im da ne smiju ići dalje bez odgovarajuće pripreme. Tada bismo im objasnili svrhu hrama, naveli nešto od osnovnog nauka evanđelja i pozvali ih da se sastanu s misionarima. Za mnoge dobre ljude, hram je sam po sebi veliki misionar jer nadahnjuje osjećaje koji mogu odmah prodrijeti u srce.

Moja žena Elizabeth i ja poznajemo moć tih osjećaja iz prve ruke. Prije gotovo 40 godina, naš dobar prijatelj i kolega, član Crkve, počeo nam je spominjati evanđelje u neformalnom razgovoru. U nekoliko prilika poslao je misionare da nas posjete. Misionari su nam se svidjeli i pristali smo sudjelovati u raspravi, ali nismo bili istinski zainteresirani za ono što su podučavali.

To se promijenilo u listopadu 1978, kada je moj kolega pozvao nekoliko prijatelja, uključujući nas, na dane otvorenih vrata hrama São Paulo Brazil. Unajmio je nekoliko autobusa o vlastitom trošku kako bi mu se njegovi prijatelji mogli pridružiti u hramu, udaljenom oko 80 km.

U trenutku kad je Elizabeth ušla u krstionicu, ona je osjetila nešto što nije osjetila nikada prije, nešto što je kasnije prepoznala kao Duha Svetoga. Osjećaj je bila velika radost u njezinom srcu. U tom je trenutku znala da je Crkva istinita i da je to Crkva kojoj želi pristupiti.

Sličan je osjećaj obuzeo i mene pred kraj posjeta, kada smo otpraćeni do sobe za pečaćenje gdje smo čuli o nauku o vječnim obiteljima. Taj me je nauk dirnuo. Bio sam uspješan u svom poslu, ali dugo sam osjećao prazninu u svojoj duši. Nisam znao kako ispuniti tu prazninu, ali sam osjetio da ima veze s mojom obitelji. Tamo, u sobi za pečaćenje, stvari su se počele slagati u mom umu i srcu.

Za par dana misionari su nas opet posjetili. Ovoga puta bili smo jako zainteresirani čuti njihovu poruku.

Starješine su nas potaknule da se gorljivo molimo za istinu. Shvatio sam da je to jedini način na koji sam se *mogao* moliti. Znao sam da nisam mogao preuzeti obvezu pridružiti se Crkvi bez pravog svjedočanstva. Mučilo me je što se trebam obratiti Nebeskom Ocu kako bih zamolio za njegovu potvrdu, ali istovremeno, bio sam siguran da će mi odgovoriti. Iznio sam mu duboke težnje svoga srca i molio ga za odgovor koji će me uvjeriti da je pristupanje Crkvi ispravan put.

Sljedeći tjedan u Nedjeljnoj školi, naš prijatelj, koji nas je pozvao u hram na dane otvorenih vrata, sjedio je iza mene. Nagnuo se naprijed i počeo razgovarati sa mnom. Riječi koje je izgovorio odgovorile su točno na moju molitvu. Nisam sumnjao da mi je Nebeski Otac govorio kroz njega. U to sam vrijeme bio strog i krut muškarac, ali moje se srce rastopilo i počeo sam plakati. Kad je moj prijatelj završio, pozvao je moju ženu i mene da se krstimo. Mi smo pristali.

Dana 31. listopada 1978, niti mjesec dana od našeg iskustva u hramu São Paulo, bili smo kršteni i potvrđeni. Sljedeći smo dan sudjelovali u drugom zasjedanju posvećenja hrama São Paulo Brazil. Godinu dana kasnije vratili smo se u hram s naša dva sina kako bismo bili zapečaćeni kao obitelj. Sva su tri događaja bila lijepa, nezaboravna iskustva. Nastavili smo se tako osjećati uz redovito hramsko bogoštovlje tijekom godina.

Dvadeset i osam godina od dana našeg krštenja, moja žena i ja ponovno smo stajali u hramu São Paulo Brazil. Bio sam pozvan kao predsjednik hrama. Bilo je dirljivo iskustvo ponovno hodati prostorijama doma Gospodnjeg i ponovno osjećati dirljive osjećaje koji su bili pokretač našeg obraćenja.

Hram i dalje donosi veliku sreću mojoj supruzi i meni. Kada ugledamo mladi par kako ulazi u hram da bi bio zapečaćen kao vječna obitelj, osjećamo veliku nadu.

Mnogi su ljudi u svijetu spremni čuti poruku evanđelja. Osjećaju žeđ sličnu onoj koju sam ja osjetio prije više od 30 godina. Hram i njegove uredbe dovoljno su moćne da utaže tu žeđ i ispune prazninu. ■

NEŠTO NIJE BILO U REDU S MOJIM ZRAKOPLOVOM

Jednu večer dok sam na pisti upravljao svojim zrakoplovom punim putnika, osjetio sam da nešto nije u redu sa sustavom za upravljanje. Kako bih potvrdio svoj duhovni dojam, zaustavio sam se i učinio nekoliko okreta za 360 stupnjeva. Ništa se nije činilo neobičnim.

Pitao sam se: »Trebam li poletjeti i odvesti putnike na vrijeme do njihovog odredišta ili se trebam vratiti do ulaza?« Znao sam da bi povratak stvorio veliki zastoje. Piste su jednosmjerne; morao bih čekati kontrolu leta da mi oslobodi prostor kako bih se mogao okrenuti suprotno smjeru

prometa. Nakon toga bismo morali čekati ekipu za održavanje da pregleda zrakoplov. Zastoje bi uzrokovali probleme u zračnom prometu i putnicima koji su se morali putovati zbog privatnih i poslovnih razloga. Također sam se pitao kako bi odjel za održavanje reagirao na moje izvješće o problemu na zrakoplovu kada nisam imao nikakav dokaz osim snažnog osjećaja.

Kao kapetan zrakoplova, bio sam odgovoran za sigurnost i zato sam odlučio slijediti dojam i vratiti se.

Kad smo stigli do vrata rekao sam mehaničaru kako sam osjetio da nešto

nije u redu sa zrakoplovom, ali da nisam znao u čemu je problem. Nije vjerovao da postoji problem.

»Vjerojatno je samo mokra pista«, rekao je. »Možda ste se klizali po asfaltu.« Pristao je, ipak, da pogleda uređaje za upravljanje ispod prednjeg kotača. Nakon provjere zamolio me je da iskrkam putnike kako bi napravio pokusnu vožnju sa zrakoplovom.

Nakon što se vratio 30 minuta kasnije, bio je jako zabrinut. Za vrijeme pokusne vožnje čuo je isprekidani zvuk struganja. Kada je stisnuo kočnicu dok se okretao na povratku prema ulazu, izgubio je kontrolu nad zrakoplovom i skoro izletio s piste.

Detaljna kontrola otkrila je da prethodnu večer kočnice nisu bile propisno servisirane. Da sam nakon leta prizemljio zrakoplov, kočnice bi otkazale, a ja bih izgubio kontrolu nad zrakoplovom.

Dobio sam drugi zrakoplov za let i sigurno sam doveo putnike na njihovo odredište tri sata kasnije.

Drago mi je što sam slušao šaputanja Duha. Znam da će nas Duh usmjeriti ako tražimo Gospodinovo vodstvo i slušamo poticaje koji dolaze. ■

Craig Willie, Utah, SAD

Pitao sam se kako bi odjel za održavanje reagirao na moje izvješće o problemu na zrakoplovu kada nisam imao nikakav dokaz osim snažnog osjećaja.

PRONALAZENJE RADOSTI U ŽIVOTU

Jednom sam prigodom čitala govor starješine Richarda G. Scotta iz Zbora dvanaestorice apostola s općeg sabora. Iako sam i prije čula i pročitala taj govor, jedna mi je rečenica privukla pozornost i ostala u mislima.

Par sati kasnije, moj sin, koji je živio u stanu s prijateljima, došao mi je u posjet. Služio je cjelodnevnu misionarsku službu i pohađao nekoliko semestara na koledžu. Nije bio siguran koji bi obrazovni smjer trebao pohađati i kakvu karijeru odabrati. Budući da se osjećao frustriranim i smatrao da je škola, trenutno, trošak vremena i novaca, pauzirao je svoj studij i zaposlio se na puno radno vrijeme.

Rekao mi je da je jedan od njegovih prijatelja predložio da idu na otok na Bahamima ili Karibima, nađu posao i zabave se nekoliko mjeseci. Moj je sin bio oduševljen tom idejom. Iako sam mogla vidjeti kako bi takvo bezbrižno iskustvo moglo biti privlačno jednom mladiću.

U tom mi je trenutku dojmlija poruka starješine Scotta pala na pamet. Uzela sam časopis *Ensign* i pročitala svom sinu sljedeće: »Ovdje ste na zemlji s božanskom svrhom. Ona nije da se beskrajno zabavljate ili da ste u stalnoj potrazi za užicima. Ovdje ste kako biste bili na kušnji, kako biste dokazali da možete primiti dodatne blagoslove koje Bog ima za vas. Za to je potrebno kaljenje strpljenja«

(»Finding Joy in Life«, *Ensign*, svibanj 1996, 25).

Bez riječi, moj sin je uzeo časopis, otišao i pročitao čitav govor. Kasnije mi je rekao da neće otići na svoju otočku pustolovinu.

S vremenom je otišao na policijsku akademiju, put koji ga je odveo do buduće žene. Oženili su se u hramu Mesa Arizona i danas odgajaju troje divne djece. U 2010. godini moj je sin završio svoj prvostupnički studij i zaista pronalazi radost u životu.

Avantura koju je predložio moj sin mogla je biti dobro iskustvo, ali

je s druge strane mogla biti duhovno opasna. Svaki puta kad se sjetim tog iskustva, Duh dotakne moje srce.

Zahvalna sam za riječi proroka i što sam bila potaknuta prisjetiti se govora koji mi je pomogao ponuditi vodstvo. Zahvalna sam i što je moj sin slušao glasnika Gospodina i dopustio Duhu da utječe na njega. Znam da mnogi blagoslovi i milosti dolaze kada slušamo i slijedimo naučavanja Spasitelja i njegovih slugu. ■

Karen Rockwood, Idaho, SAD

Kada mi je sin rekao da je jedan od njegovih prijatelja predložio da idu na Bahame ili Karibe kako bi se zabavili nekoliko mjeseci, sjetila sam se poruke starješine Scotta.

PREKINUTA TELEFONSKA VEZA

U ožujku 1997, dok sam živjela u ruskom gradu Rostovu na Donu, moj suprug i ja bili smo kršteni u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana.

Dok sam proučavala nauk Crkve, mnoga moja pitanja su odgovorena. Bilo je zanimljivo učiti o naumu spasenja, uključujući krštenje za mrtve. Bila sam iznenađena otkrićem da se možemo krstiti za naše preminule pretke.

Godinu dana nakon našeg krštenja, predsjednik misije nas je pozvao da

se pripremimo za odlazak u hram. Kao dio pripreme počeli smo istraživati obiteljsko rodoslovlje. Jednoga dana dok sam razmišljala o tom djelu zazvonio je telefon. Bila je to moja svekrva. Pitala sam ju bi li mi poslala popis preminulih predaka sa strane moga muža. Bila je zaprepaštena i rekla da krštenje za mrtve nije Kristov nauk, već nešto što su mormoni izmislili. Nisam bila sigurna kako odgovoriti jer nisam bila upoznata

s referencama Svetih pisama koja su podupirala nauk.

Dok sam razmišljala kako odgovoriti, telefonska veza se prekinula. Bila sam na trenutak nesigurna što se dogodilo, pa sam poklopila slušalicu i otišla u spavaću sobu. Uzela sam Novi zavjet u ruke, kleknula i molila Nebeskog Oca da mi pokaže gdje da nađem odgovor.

Na kraju molitve otvorila sam Bibliju. Osjetila sam da mi je nešto reklo da pročitam 29. stih na stranici koju sam otvorila. Bilo je to 15. poglavlje 1. Korinćanima, koje govori o nauku krštenja za mrtve.

Bila sam dimuta i iznenađena što je Nebeski Otac odgovorio na moju molitvu isti trenutak. Bio je to divan osjećaj.

Duboko sam razmišljala o tom iskustvu kada je iznenada telefon ponovno zazvonio. Bila je to moja svekrva i pitala me zašto se telefon isključio. Rekla sam da ne znam i nakon toga ju zamolila da otvori Bibliju i pročita 1. Korinćanima 15:29.

Za par dana popis preminulih rođaka bio je na mom stolu. Moja je svekrva pročitala Sveto pismo i povjerovala da je Spasitelj, kroz apostola Pavla, podučavao nauk krštenja mrtvih.

Bog je obećao velike blagoslove onima koji obavljaju to otkupljujuće djelo. Znam da je to istina. ■

Seda Meliksetyan, Armenija

Moja mi je svekrva rekla da krštenje za mrtve nije Kristov nauk, već nešto što su mormoni izmislili.

GDJE MOGU NAĆI OVAKAV ČASOPIS?

Tijekom putovanja sa svojom obitelji iz Nevade u Aljasku, u SAD-u, započela sam razgovor s visokom, privlačnom i simpatičnom gospođom koja je sjedila preko puta.

Pitala me kamo idemo, a ja sam odgovorila da idemo u Juneau na Aljasci posjetiti našeg sina i njegovu obitelj. Rekla mi je da je iz Las Vegasa. Tada, postajući emotivna, dodala je da ide u Juneau posjetiti svoju svojtu kako bi održali službu sjećanja za njezinog muža s kojim je bila u braku 20 godina. Nedavno je preminuo zbog raka.

Pogledala sam ju i pomislila koliko sam sretna što znam naum spasenja i što sam hramska radnica u hramu Las Vegas Nevada. Pitala sam se što mogu učiniti da joj uzdignem duh.

Iznenada, jasno kao dan, sjetila sam se citata proroka Josepha Smitha koji sam iznijela u Potpornom društvu. Kada je organizirao Potporno društvo, primijetio je da će sestre »poletjeti u pomoć strancu; ulit će u ranjeno srce unesrećenog ulje i vino; obrisat će suze siročetu i pomoći udovičinom srcu da se uzraduje« (*Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith* [2007], 452).

Ponovno sam ju pogledala. Vidjela sam stranca u nevolji, udovicu ranjena srca. Sjetila sam se da sam

Pitala sam se što mogu učiniti da uzdignem duh žene čiji je suprug nedavno preminuo.

ranje tog dana čitala srpanjsko izdanje časopisa *Ensign* iz 2011. godine. Sadržavao je neke nadahnjujuće članke za koje sam mislila da bi ju mogli ohrabriti i utješiti.

Skupila sam hrabrost, otvorila časopis kod tog članka i zamolila ju da ga pročita. Pažljivo sam je gledala i bila iznenađena što je pročitala svaki redak – i to revno. Kad je završila, pročitala je još jedan članak.

Očito joj je nešto dirnulo srce. Čvrsto je stisnula časopis na prsa i obrisala suzu s oka.

»Gdje mogu naći ovakav časopis?« pitala me je. Rekla sam joj da ga može zadržati. Tada je nastavila čitati.

Kada smo stigli u Juneau, uhvatila me za ruku, pogledala ravno u oči i rekla: »Hvala.«

Naučila sam važnu lekciju tim iskustvom. Okruženi smo strancima ranjenog srca koji trebaju blagu riječ ohrabrenja i koji trebaju znati ono što mi sveci posljednjih dana znamo. ■

Sharon Rather, Nevada, SAD

*Ponekad se moramo
odreći nečeg dobrog
radi nečeg boljeg.*

BIRATI bolji DIO

Matthew D. Flitton

Crkveni časopisi

Jednoga dana, Zoltán Szücs iz Szegeda u Mađarskoj, iznenadio je svog trenera kajakarenja kad mu je rekao da neće ići na natjecanje u Njemačku.

»Bilo je to na isti dan kao i moje krštenje, pa sam rekao ne«, rekao je Zoltán.

U dobi od 17 godina, Zoltán je pobijedio na mnogim natjecanjima u kajakarenju. To je popularan sport u Mađarskoj, a Zoltán je bio dobar – dovoljno dobar da je mogao postati profesionalac. Zoltán će ubrzo napraviti nešto puno više od propuštanja jednog natjecanja – odustat će od kajakarenja. Imao je nešto važnije za raditi.

Kajakarenje je bilo dobro za njega. Kroz godine rada s trenerom naučio je samokontrolu, poslušnost i marljivost. Također je naučio izbjegavati supstance i navike koje bi mu umanjile sposobnosti. To nije bio lagan život, bio je usamljениčki, a odlazak među profesionalce uzelo bi mu još više vremena. Profesionalci treniraju 12 sati na dan i natječu se nedjeljom.

»Kajakarenje je uzelo većinu mog vremena«, rekao je Zoltán. »Bio sam fanatičan. Zbog toga sam izostavio mnoge stvari u životu.«

Stoga je zaključio da se ne može posvetiti i evanđelju i kajakarenju. U 2004. godini rekao je treneru da više neće trenirati.

Ranije te godine misionari su počeli podučavati Zoltánovu majku. Nije sudjelovao u lekcijama. Prigovarajući je prihvatio poziv majke na njezino krštenje. No, bio je dirnut onime što je osjetio ušavši u crkvenu zgradu. Pristao je na sastanak s misionarima, dijelom jer se mogao poistovjetiti s njima.

»Misionari su mi bili zanimljivi jer su bili obični ljudi, ali su živjeli po višim mjerilima«, rekao je.

Budući da je i sam zbog kajakarenja živio po višim mjerilima spremno je prihvatio učenja evanđelja kao vriedna. Kršten je dva mjeseca kasnije.

U početku je mislio da će moći nastaviti s kajakarenjem, ali bez natjecanja nedjeljom. Ali budući da je on osoba koja kada jednom odluči baviti

se nečim želi biti dobra u tome, odlučio je odustati od kajakarenja u potpunosti.

Pokušao je nakon krštenja baviti se kajakarenjem kao hobbijem. Kada je to učinio, njegov ga je trener zamolio da pomogne u podučavanju drugih te u pripremi putovanja, budući da se neće natjecati. Ali nije se htio obavezati kajakarenju – ili bilo kojoj drugoj aktivnosti – koja bi mu stajala na putu njegovog učenja.

Stoga je Zoltán objesio svoje veslo i posvetio se crkvenoj službi u odluci koja podsjeća na odluku predsjednika Howarda W. Huntera (1907–1995) kada se oženio. Predsjednik Hunter bio je uspješan glazbenik koji je svirao mnogo instrumenata. Navečer je svirao u orkestru, ali je životni stil onih s kojima se družio bio u neskladu s mjerilima evanđelja. Stoga je predsjednik Hunter odložio svoje instrumente i vadio ih samo povremeno za obiteljska druženja uz pjevanje.¹

Zoltánu kajakarenje nedostaje, ali je shvatio da je njegova ljubav prema kajakarenju bila dovoljno jaka da se

Zoltán Szücs iz Szegeda u Mađarskoj odustao je od kajakarenja kako bi imao više vremena za evanđelje.

natječe s njegovom ljubavlju prema Gospodinu, a možda i da ju nadvlada, ako bi ostao preblizu sportu.

Isto se načelo može primijeniti na svaku aktivnost koja nas odvlači od onog što Bog želi da budemo. Za svakoga od nas možda je bolje da prođemo životom bez određenih stvari – čak i ako su to dobre stvari – nego da radije riskiramo vječni život kako bismo ih imali.

»Crkva je postala moj život«, kaže Zoltán. »Znajući da kajakarenje ne bi moglo biti način života ako bih želio ostati aktivan i da bi postalo samo hobi, bilo je lako odustati. Umjesto toga, želio sam da Nebeski Otac bude moje usredotočenje.«

Zoltán je počeo proučavati evanđelje s jednakom ustrajnošću koju je imao pri svakoj aktivnosti. Zadao si je cilj služiti misiju. Želio je ostati u svojoj zemlji i podučavati druge.

Služio je u Mađarskoj i sada radi kao učitelj engleskog jezika u srednjoj školi. Evanđelje je i dalje njegov prioritet. »Postoje stvari od kojih trebamo odustati jer stoje na putu Boga«, rekao je. »Lako je odustati od lošeg jednom kada znamo da trebamo. Često ne shvaćamo da se moramo odreći nečeg dobrog radi nečeg boljeg. Mislimo da budući da to nije loše, možemo se toga držati i ipak slijediti Božji naum.« Ali Zoltán zna da se moramo odreći dobrih stvari ako nas odvajaju od Božjeg nauma za nas. ■

NAPOMENA

1. Vidi Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), 81.

»Kako da objasnim svojem prijatelju zbog čega je kršenje zakona čudoredne čistoće loša ideja?«

Nebeski Otac želi da budemo sretni i dostojni njegovog Duha, pa nam stoga daje zapovijedi da nam pomogne zadržati misli, riječi i djela unutar primjerenih granica. Zakon čudoredne čistoće pomaže zadržati moć rađanja djece u savezu braka. Jedan od razloga zašto on zapovijeda da moć rađanja djece bude između muža i žene je taj što »djeca imaju pravo biti rođena u savezu braka«. ¹

Podijeli primjerak knjižice *Za snagu mladih* svom prijatelju. Daje nekoliko razloga zašto je dobro poštivati zakon čudoredne čistoće: »Kada ste čudoredni pripremate se za sklapanje i obdržavanje svetih saveza hrama. Pripremate se za izgradnju snažnog braka i donošenje djece na svijet kao dio vječne i brižne obitelji. Štitite se od duhovne i emocionalne štete koja dolazi od uživanja u seksualnoj intimi izvan braka. Također se štitite od štetnih bolesti. Čudorednost ti pomaže da budeš samouvjeren i istinski sretan te će poboljšati tvoju sposobnost donošenja dobrih odluka sada i ubuduće.« ²

Hram

Naš Nebeski Otac ima božansku svrhu za sve nas, a ta svrha može biti ispunjena u hramu. Moramo biti dostojni ulaska u hram kako bi naše obitelji bile zapečaćene zauvijek. Ponovno ćemo živjeti sa svojim Nebeskim

Ocem, a najvažnije je što ćemo imati beskrajnu radost, koju nedostojni neće moći imati.

Alofa M., 18 godina, Samoa

Brak i obitelj

Potaknuti smo da budemo čudoredni kako bismo bili dostojni ulaska u hram i obdržavanja svetih saveza. Ako slijedimo zakon čudoredne čistoće možemo u budućnosti izgraditi snažan

brak i obitelj. Sotona je uvijek tu kako bi nas iskušavao, ali pomoću molitve, Svetih pisama i dobrih prijatelja, to možemo nadvladati.

Resty M., 16 godina, Filipini

Negativne posljedice

Postoje mnoge negativne posljedice kršenja zakona čudoredne čistoće, ali ne učimo o svakoj na satu zdravstvene nastave. Kršenje zakona čudoredne čistoće može otjerati Duha iz tvog života, povrijediti bliske osobe i učiniti da se osjećaš loše u vlastitoj koži. Predlažem gledanje videa s mormonskim porukama nazvanim »Čudoredna čistoća: Koje su granice?« [na youth.lds.org na engleskom, portugalskom i španjolskom jeziku].

Matthew T., 17 godina, Utah, SAD

Čistoća i poštovanje

Slijedeći zakon čudoredne čistoće, ostajemo čisti u očima Boga, poštujemo sami sebe i pomažemo drugima da nas također poštuju. Ako obdržavamo zakon čudoredne čistoće, pokazujemo da smo Božja djeca i da imamo visoka mjerila. Izbjeći ćemo žaljenje. Kada slušamo Nebeskog Oca, posebno u pogledu ovog zakona, naši će životi biti sretniji ovdje na zemlji i u svijetu koji će doći.

Alyana G., 19 godina, Filipini

Sveti dar

Ako se dar stvaranja uzima olako, na ovaj dragocjeni dar Boga gleda se kao na običnu stvar. Davanje dara ne smatra se nagrađujućim ako ga osoba koja ga prima ne smatra posebnim. Stvaranje se uvijek treba tretirati kao sveto; jer svi smo mi hramovi Božji i moramo ostati čisti poput hramova.

Jaron Z., 15 godina, Idaho, SAD

Duh s nama

Kad ostaješ čist od grijeha, bit ćeš sretniji i blagoslovljen. Naša su tijela poput hramova, a Nebeski Otac »ne prebiva... u neposvećenim hramovima« (Alma 7:21). Zato kada smo čisti od grijeha, Duh može prebivati u nama.

Maryann P., 14 godina, Arkansas, SAD

Važna pitanja

Odgovorite na pitanje svog prijatelja postavljajući mu pitanja: »Što bi bilo da te budući bračni drug sada gleda?« Svi ljudi za koje sam čuo da su prekršili zakon čudoredne čistoće, zažalili su to. »Što ako te tvoje buduće dijete upita jesi li prekršio zakon čudoredne čistoće?« Tvoj prijatelj mora naučiti koliko je zakon čudoredne čistoće sada važan, prije nego što sin ili kći postavi to pitanje. Moraš se čuvati čistim kako bi vodio sretan i zdrav život bez grižnje savjesti zbog kršenja svetog zakona.

Robyn K., 13 godina, Utah, SAD

Krepost i čudoređe

Gospodin uživa u kreposti i čudoređu, i sve se treba događati u primjereno vrijeme. Zakon čudoredne

čistoće Gospodinova je zapovijed. Molitva i pratnja Duha savršen su spoj kako bismo znali da je blagoslov biti čudoredan.

Selene R., 18 godina, Nikaragva

Unutar braka

Objasnila bih prijatelju da je kršenje zakona čudoredne čistoće loša ideja jer je moć rađanja djece namijenjena samo zakonski oženjenim parovima. Kada kršimo zakon čudoredne čistoće, gubimo Duha Svetoga iz naših života.

Augustina A., 15 godina, Gana

NAPOMENE

1. »Obitelj: Proglas svijetu«, *Liahona*, studeni 2010, 129.
2. *Za snagu mladih* (knjižica, 2011), 35.

KRŠENJE ZAKONA ČUDOREDNE ČISTOĆE ČINI OZBILJNU ŠTETU

»Unutar trajnog saveza braka Gospodin dopušta mužu i ženi izražavanje svetih moći prokreacije u svoj njihovoj dražesti i ljepoti unutar granica koje je on uspostavio...«

Ipak, te je intimne radnje Gospodin zabranio izvan trajne obaveze braka jer potkopavaju njegove svrhe. Unutar svetog saveza braka takvi su odnosi u skladu s njegovim naumom. Kada su doživljeni na bilo koji drugi način, protivni su njegovoj volji. Uzrokuju ozbiljnu emotivnu i duševnu štetu. Iako sudionici ne shvaćaju da se to događa sada, bit će toga svjesni kasnije. Seksualna nemoralnost stvara prepreku utjecaju Duha Svetoga.«

Starješina Richard G. Scott iz Zbora dvanaestorice apostola, »Making the Right Choices«, *Ensign*, studeni 1994, 38.

NADOLAZEĆE PITANJE

»Što činiti kada se pojavi tema u školi koja ide protiv evanđeoskih učenja, poput pobačaja?«

Pošaljite odgovore do 15. svibnja na liahona@ldschurch.org ili poštom na:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Odgovori će možda biti izmijenjeni radi dužine ili jasnoće.

Sljedeće informacije i dopuštenja moraju biti uključeni u vaš e-mail ili pismo: (1) puno ime i prezime, (2) datum rođenja, (3) odjel ili ogranak, (4) okol ili okrug, (5) vaše pismeno dopuštenje i, ako ste maloljetni, pismeno dopuštenje vaših roditelja (email je prihvatljiv) za objavljivanje vašeg odgovora te fotografije visoke razlučivosti.

predsjednik
Thomas S. Monson

KAKO SLUŽITI U SVEĆENIČKIM POZIVIMA

Jeste li ikad razmišljali o vrijednosti ljudske duše? Jeste li se ikada pitali o **moogućnostima** koje leže unutar svakog od nas?

Jednom sam prisustvovao saboru okola gdje je predsjednik mog nekadašnjeg okola Paul C. Child otvorio Nauk i savezi 18 i počeo čitati: »Sjetite se, **vrijednost** je duša velika u očima Božjim.« (stih 10).

Predsjednik Child zatim je upitao: »Koja je vrijednost ljudske duše?« Izbjegao je pozvati biskupa, predsjednika okola ili velikog vijećnika da odgovore. Umjesto toga izabrao je predsjednika zbora starješina.

Iznenadeni čovjek ostao je nijem nekoliko trenutaka koje su izgledale duge kao vječnost i onda izjavio: »Vrijednost ljudske duše je njezina **spособnost postati poput Boga**.«

Svi su se prisutni zamislili nad tim odgovorom. Predsjednik Child nastavio je sa svojom porukom, ali ja sam

nastavio razmišljati o tom nadahnjujućem odgovoru.

Doseći, podučiti, dotaknuti dragocjene duše koje je naš Otac pripremio za njegovu poruku ogroman je zadatak. Uspjeh je rijetko jednostavan. U pravilu mu prethode **suze, kušnje, povjerenje i svjedočanstvo**.

Sluge Božje nalaze utjehu u Učiteljevom obećanju: »Ja sam s vama u sve vrijeme« (Matej 28:20). Ovo veličanstveno obećanje daje podršku vama braćo u Aronovom svećeništvu koji ste pozvani na položajima vodstva u zborove đakona, učitelja i svećenika. Potiče vas u vašoj pripremi da služite misiju. Tješi vas tijekom trenutaka obeshrabrenja, koji svima dolaze.

»Stoga **ne klonite u dobroćinstvima**«, rekao je Gospodin, »jer polažete temelj za veliko djelo. A iz onoga što je maleno proizlazi ono što je veliko.

Evo, Gospod traži srce i duh voljan« (NiS 64:33–34). **Trajna vjera, stalno povjerenje i goruća želja** oduvijek su opisivali one koji služe Gospodinu svim svojim srcem.

Ako se bilo koji brat koji me sada može čuti osjeća nepripremljenim, čak i nesposobnim odgovoriti

pozivu za služenje, žrtvovanje, blagoslivljanje tuđih života, sjetite se istine: **»Onoga koga Bog pozove, Bog će ga osposobiti.«** ■

Iz obraćanja na Općem saboru u travnju 1987.

KAKO STE OVO PRIMIENILI?

»Spoznaja da je Gospodin na mojoj strani pomaže mi sjetiti se zašto idem na misiju: služiti Gospodinu i dovesti druge Spasitelju, Isusu Kristu. Znam da dok sam na misiji on me neće dovesti u stanje koje neću moći riješiti.«
Dilan M., Utah, SAD

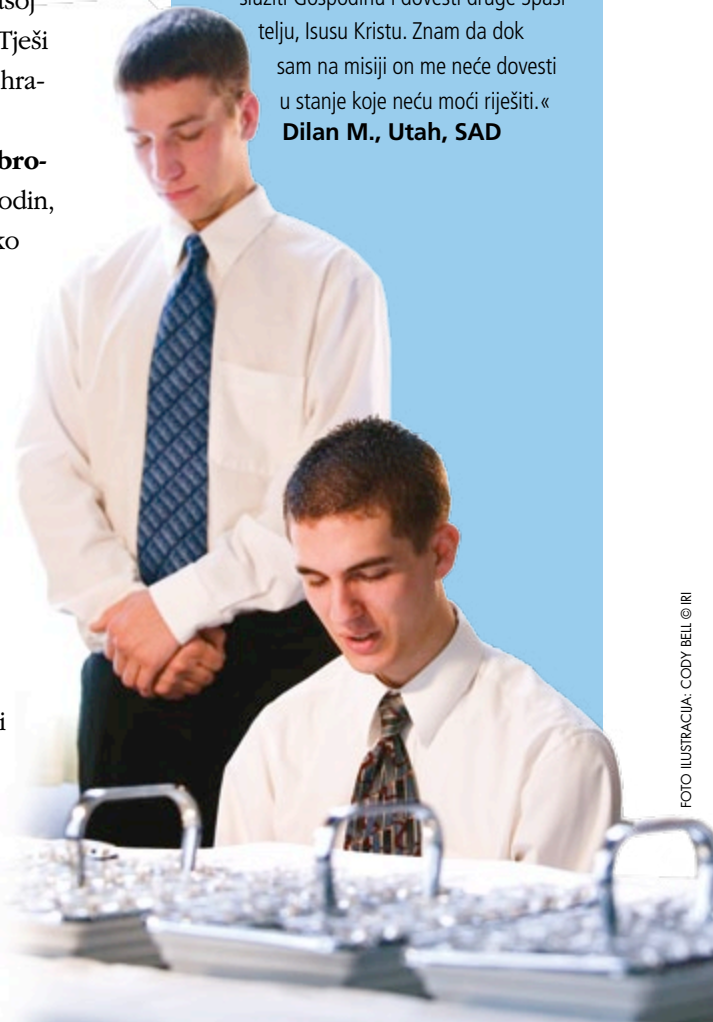

FOTO ILUSTRACIJA: CODY BELL © IRI

SAVJETOVANJE S GOSPODINOM

Kada sam imao 15 godina, svidala mi se djevojka iz mog razreda i htio sam izlaziti s njom. Bila je privlačna, ali pitao sam se trebam li ju pozvati da izađemo prije 16. godine. Sjetio sam se stihova iz Alme 37:37, koji kažu: »Savjetuj se s Gospodom u svemu što činiš, i on će te na dobro upraviti.« To sam i učinio. Molio sam se i čekao nekoliko dana na Gospodinov odgovor prije odluke.

Jednoga dana u crkvi, moj me biskup pozvao u sobu i pozvao da govorim slijedeće nedjelje. Pogađate o čemu je bila tema? Ne idite na izlaske dok ne navršite barem 16 godina. Osjetio sam da je to Gospodinov odgovor meni, i bio je ne. Kako bih mogao podučavati nešto što ne primjenjujem?

Budući da sam se savjetovao s Gospodinom, bio sam sposoban saznati Gospodinovu volju za moj život i izbjeći iskušenja. Znam da ako se savjetujemo s Gospodinom, on će nam reći svoju volju i bit ćemo uvelike blagoslovljeni.

Eduardo Oliveira, Ceará, Brazil

MOJ OMILJENI STIH IZ SVETIH PISAMA NAUK I SAVEZI 24:8

Zbog ovih stihova dobro se osjećam kad prolazim kroz neki izazov, jer kažu: »Ja sam s tobom sve do svršetka dana tvojih.« To za mene znači da će Nebeski Otac, ako ga tražim, uvijek biti sa mnom do kraja mog života.

Alex Ortiz, Nuevo Casas Grandes, Meksiko

MOĆ POMIRENJA

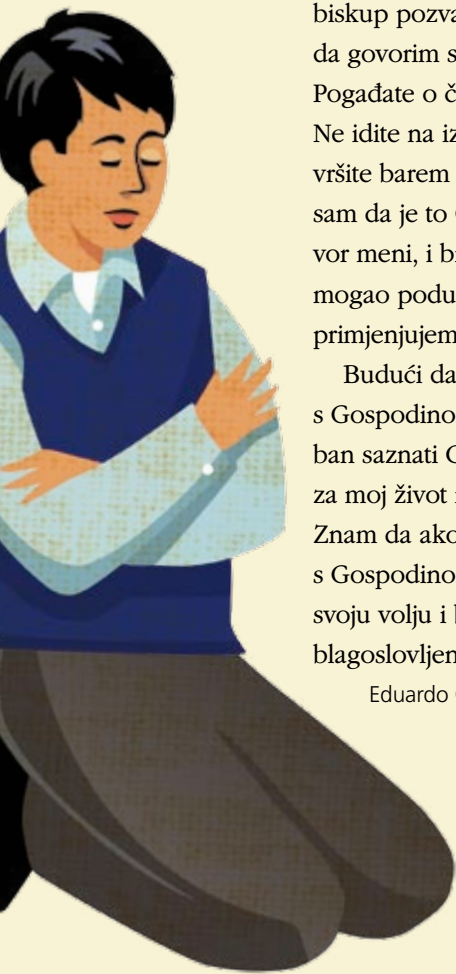
Dok su me misionari podučavali, glavna tema njihovih lekcija uvijek je bio Isus Krist i njegovo pomirenje. Objasnili su da je pomirenje dar Isusa Krista za svakoga od nas. To je dar koji možemo koristiti u svakodnevnom životu kad smo suočeni s izazovima ili kada grijeshimo. Moć pomirenja uzdiže, liječi i pomaže nam vratiti se na ravan i uzak put koji vodi u vječni život.

Dok su me misionari podučavali tome, imao sam jak osjećaj koji mi je svjedočio da je to istina pa sam odlučio pridružiti se Crkvi.

Kasnije sam odlučio služiti misiju jer sam želio pomoći drugima da otkriju ovaj prekrasan dar. Podučavajući i dijeleći znanje o pomirenju, vidio sam ljude kako mijenjaju životne puteve. Potpuna je promjena došla ne samo slušajući o pomirenju, već i primjenjujući ga u svom životu.

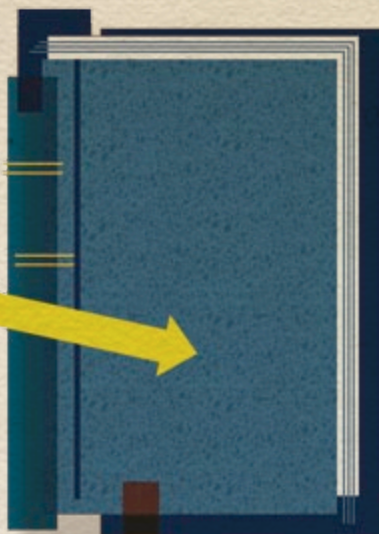
Znam da je pomirenje stvarno. Kada pozivamo njegov utjecaj u svoj život, s kojim god okolnostima ispred nas, sve može biti zbrinuto i mi ćemo osjećati radost.

Ioriti Taburuea, Kiribati

Biblija

Mormonova knjiga

ZAŠTO TREBAMO

MORMONOVU KNJIGU

Neki ljudi će vas upitati zašto trebamo Mormonovu knjigu kad već imamo Bibliju. U biti, Isus Krist svjedočio je da će se to dogoditi (vidi 2. Nefi 29:3). Postoje mnogi razlozi zašto je Mormonova knjiga važna u naše doba (za primjer, vidi 2. Nefi 29:7–11). Ovo je samo par razloga zašto je važna.

Još jedan svjedok o Isusu Kristu

Sveta pisma ukazuju na uzorak korištenja više svjedoka kako bi se uspostavila istina u Kristovoj Crkvi. Mormonova knjiga dodaje drugog svjedoka Bibliji kao svjedočanstvo o Kristu. Starješina Mark E. Petersen (1900–1984) iz Zbora dvanaestorice apostola jednom je rekao: »Glavni

DVA SVJEDOKA

»Biblija je jedan svjedok o Isusu Kristu; Mormonova knjiga drugi. Zašto je ovaj drugi svjedok tako ključan? Sljedeći prikaz mogao bi pomoći: Koliko se ravnih linija može nacrtati kroz jednu točku na papiru? Odgovor je beskonačno mnogo. Na tren pretpostavite da ta jedna točka predstavlja Bibliju i da stotine tih ravnih linija nacrtanih kroz tu točku predstavljaju različita tumačenja Biblije i da svako od tih tumačenja predstavlja različitu crkvu.

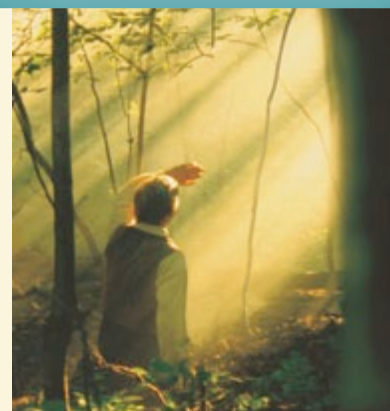
No, što će se dogoditi, ako na tom papiru postoji druga točka koja predstavlja Mormonovu knjigu? Koliko se ravnih linija može nacrtati između ovih dviju referentnih točaka: Biblije i Mormonove knjige? Samo jedna. Samo jedno tumačenje Kristovog nauka opstaje nakon svjedočenja tih dvaju svjedoka.

»Uvijek iznova Mormonova knjiga djeluje kao potvrđujući, pojašnjavajući, ujedinjujući svjedok nauka podučavanog u Bibliji.«

Starješina Tad R. Callister iz predsjedništva Sedamdesetorice: »The Book of Mormon – a Book from God«, *Liahona*, studeni 2011, 75.

PRIDRUŽITE SE RASPRAVI

U travnju ćete učiti o otpadu i obnovi u vašim svećeničkim zborovima te na nastavi Djevojaka i Nedjeljne škole (ako vaš odjel ili ogranak ima nove lekcije na vašem jeziku). Objavljivanje Mormonove knjige bio je bitan dio obnove. Nakon čitanja ovog članka, razmislite o tome kako je vaš život drugačiji zbog Mormonove knjige. Možete zapisati osjećaje u dnevnik i razmotriti da ih podijelite s drugima svjedočeći kod kuće, u crkvi ili na društvenim mrežama.

razlog zašto imamo Mormonovu knjigu je da će sve biti utvrđeno iskazom dvojice ili trojice svjedoka (vidi 2. Korinćanima. 13:1.) Imamo Bibliju, ali imamo i Mormonovu knjigu. One sadrže dva glasa – dva sveska Svetih pisama – od dva udaljena drevna naroda, od kojih oboje nose svjedočanstvo o božanstvu Gospodina Isusa Krista.«¹ Predsjednik Ezra Taft Benson (1899–1994) nadodao je: »Ne smijemo zaboraviti da je sam Gospodin dao Mormonovu knjigu kao svog glavnog svjedoka.«²

Punina evanđelja

Znamo da sve »ono jasno i dragocjeno... bi uklonjeno« iz Biblije tijekom vremena (1. Nefi 13:40). Mormonova knjiga pojašnjava Kristov nauk i donosi puninu evanđelja ponovno na zemlju (vidi 1. Nefi 13:38–41). Na primjer, Mormonova knjiga nam pomaže spoznati da krštenje mora biti izvedeno uranjanjem (vidi 3. Nefi 11:26) te da se mala djeca ne trebaju krstiti (vidi Moroni 8:4–26).

Središnje obnovljenoj Crkvi

Joseph Smith je svjedočio da je Mormonova knjiga »zaglavni kamen naše vjere.«³ Budući da to znamo, ne čini se kao slučajnost da je Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana organizirana 6. travnja 1830, samo

11 dana nakon što je Mormonova knjiga bila dostupna za javnu prodaju 26. ožujka 1830. Crkva nije bila uspostavljena dok ključna Sveta pisma nisu bila dostupna njezinim članovima.

Blagoslov u našim životima

U kontekstu Mormonove knjige, Joseph Smith je podučavao »da će čovjek doći bliže Bogu pridržavajući se njezinih pouka, nego bilo koje druge knjige.«⁴ Ona ima moć promijeniti živote – uključujući vaš i svih onih s kojima dijelite Mormonovu knjigu. Predsjednik Henry B. Eyring, prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu, svjedočio je: »Učinak Mormonove knjige na vaš karakter, moć i hrabrost da budete svjedoci za Boga, siguran je. Nauk i odvažni primjeri u toj knjizi uzdići će vas, voditi i ohrabriti... Proučavanje Mormonove knjige uz molitvu izgradit će vjeru u Boga Oca, njegovog Ljubljenog Sina i u njegovo evanđelje. Izgradit će vašu vjeru u Božje proroke, drevne i suvremene... Može vas približiti Bogu bliže od bilo koje knjige. Može promijeniti život na bolje.«⁵ ■

NAPOMENE

1. Mark E. Petersen, »Evidence of Things Not Seen«, *Ensign*, svibanj 1978, 63.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 204.
3. Joseph Smith u uvodu Mormonove knjige.
4. Joseph Smith u uvodu Mormonove knjige.
5. Henry B. Eyring, »A Witness«, *Liahona*, studeni 2011, 69–70.

**RAST NA
PLODNOM TLU:
VJERNA MLADEŽ U**

Cindy Smith

UGANDI

Dok prihvaćaju evanđelje Isusa Krista i žive po njemu, mladi u Ugandi vide vjeru i nadu kako raste oko njih.

U srcu istočne Afrike, lijepa zemlja Uganda blagoslovljena je obroncima zasađenim šećernom trskom i stablima banane – te mladim ljudima spremnim prihvatiti evanđelje Isusa Krista i živjeti po njemu.

Prvi okol u Ugandi organiziran je 2010. Crkva brzo raste, s mnogim mladima i djevojkama u svakom odjelu i ogranku.

Podizanje stijega, pružanje primjera

Djevojke u jednom odjelu bile su nadahnute učenjima sestre Elaine S. Dalton, vrhovne predsjednice Djevojkama, o kreposti: »Sada je vrijeme za svakoga od nas da ustane i razvije stijeg svijetu pozivajući na povratak kreposti.«¹ Djevojke su se popele na brežuljak s pogledom na grad i podigle zlatne stjegove simbolizirajući njihovo obećanje da će biti primjer kreposti. Zajedno su pjevale »High on the Mountain Top« (*Hymns*, br. 5.).

Te su djevojke podigle svoja osobna mjerila pravednosti. Njihova je poslušnost ojačala njihova svjedočanstva i utjecala na druge. Sestra Dalton je rekla: »Ne smijete podcijeniti moć vašeg pravednog utjecaja.«² I poput stijega, primjer ovih djevojkama maše cijelom svijetu.

Poput mnogih djevojkama u Ugandi, Sandra pješači više od kilometra do crkve, pomaže počistiti sastajalište petkom i pohađa vjeronauk subotom. U tjednu ustaje prije 5.00 sati ujutro kako bi čitala školske knjige, a zatim hoda do škole, vraćajući se doma nakon 18.00 sati. Propustila je školsku godinu zbog financijskih poteškoća, no suočava se s izazovima uz pozitivan stav: »Evanđelje mi je zaista pomoglo ostati čvrstom i nepokolebljivom.«

Sandra je jedini član Crkve u svom domu, ali njezini roditelji

Sandra

Na vrhu: Mladi zajedno prisustvuju domjenku okola. Iznad: Susan (u sredini), izbjeglica u Ugandi, našla je mir u evanđelju i dovela braću i sestre te drugu djecu u Crkvu.

Sredina: Djevojke ovog odjela uživaju radeći na Osobnom napretku.

Desno: Dennis je odustao od mjesta u profesionalnoj nogometnoj momčadi kako bi propovijedao evanđelje. On i drugi mladići u njegovom svećeničkom zboru žrtvovali su se i nadvladali izazove kako bi služili misiju.

podupiru crkvenu službu, poput one kada je odjel očistio zemljište lokalnog sirotišta. Njezina obitelj uvida kako joj je evanđelje pomoglo biti jakom, čak i kada se suočavala s nerješivim problemima. Razmišljajući o izvoru te snage, Sandra kaže: »Kad idem u crkvu, osjećam se kao da stavljam bojnu opremu Božju« (vidi Efežanima 6:11–17).

Novija obraćenica, Susan, voli Crkvu. Porijeklom iz Južnog Sudana, njezina je obitelj pobjegla od

poteškoća i bila blagoslovljena dolaskom misionara u Ugandu. Kao izbjeglica, našla je mir i zaštitu u evanđelju. Nedjeljom bi dovodila svoju mlađu braću i sestre u Crkvu, kao i do desetoro djece koja nisu članovi Crkve. Nakon iznenadne smrti člana obitelji vratila se u Južni Sudan, gdje čeka da se Crkva uspostavi u njezinom području. I Susan i Sandra suočavaju se s izazovima, ali se oslanjaju na Boga i uživaju u plodovima života po evanđelju Isusa Krista (vidi Alma 32:6–8, 43).

Žrtvovanje za služenje misije

Mladići u Ugandi počinju igrati nogomet kao dječaci, koristeći čvrsto povezane grane kao loptu. Od najmlađih dana, Dennis je imao dara za sport pa mu je njegova srednja škola dala šolarinu da igra za njihovu momčad. Nakon što je završio srednju

Ova pravedna mladež već ima veliki utjecaj.

Ti mladići i djevojke Ugande žrtvuju svjetovne stvari za blagoslove koji će trajati zauvijek. Posijali su sjeme vjere i brinu se o njemu (vidi Alma 32:33–37). Poput stabla ispunjenog plodom (vidi Alma 32:42), mladi dijele radost evanđelja na toj plodnoj zemlji. ■

Cindy Smith živjela je u Ugandi dok je njezin muž tamo radio, a sada žive u Uti, u SAD-u.

NAPOMENE

1. Elaine S. Dalton, »A Return to Virtue«, *Liahona*, studeni 2008, 80.
2. Elaine S. Dalton, *Liahona*, studeni 2008, 80.
3. David A. Bednar, »Becoming a Missionary«, *Liahona*, studeni 2005, 45.

školu, profesionalni klub mu je ponudio plaću, sobu i hranu. Bilo je to ostvarenje sna, ali Dennis je znao da će mu to vjerojatno omesti planove da kasnije tijekom godine ode na misiju.

Dennisova želja da čini ono što Nebeski Otac želi da čini bila je

toliko jaka da nije bio niti u iskušenju ostati u momčadi kada je došlo vrijeme služiti misiju. Mnogi su propitivali njegov izbor, ali Dennis je bio siguran da je donio pravu odluku – za sebe i za druge. »Moja dva mlađa brata i sestra upravo su bili kršteni«, rekao je. »Nikada nisam mislio da će moja sestra čuti evanđelje. Kada vidim kako Bog radi čuda u mojoj obitelji, dobivam vedru nadu za svoju budućnost.«

U Dennisovom odjelu mladići proučavaju knjigu *Propovijedaj moje evanđelje* svaki tjedan. Postali su poput momčadi, radeći blisko s cjelodnevnim misionarima i dovodeći prijatelje na nedjeljne sastanke i ostale aktivnosti, uključujući košarku i nogomet tijekom tjedna.

Svećenici su krstili prijatelje i ostale koje su pomagali podučavati zajedno s misionarima. Tijekom nekoliko godina, ova je momčad ojačala cijeli odjel, a četvero od njih, uključujući Dennisa, dobili su pozive služiti u misiji Kenija Nairobi.

Slijedili su savjet starješine Davida A. Bednara iz Zbora dvanaestorice apostola »da postanu misionari puno prije nego predaju prijave za misiju.«³ To su postigli radeći zajedno kao zbor, momčad bolja od svake druge.

Sva su četiri misionara savladala izazove kako bi služili. Wilberforce objašnjava: »Skoro sam izgubio vjeru odlaska na misiju [zbog troškova], ali sam onda pročitao Matej 6:19–20: 'Ne sabirajte sebi blago na zemlji... Nego sabirajte sebi blago na nebu.' Tako sam uz marljivost i predanost bio sposoban ostvariti cilj služiti cjelodnevnu misiju. Volim misionarsku službu. Ništa nije bolje od traženja kraljevstva nebeskog.«

Nada za budućnost

Mladež Ugande pomaže tamo izgraditi Božje kraljevstvo, s velikom nadom za budućnost. Iako nema hrama u istočnoj Africi, mladi se raduju vremenu kada će se oženiti u udaljenom hramu. Aktivnosti jednog okola usredotočile su se na pripremanje ulaska u hram, a na završetku je član predsjedništva okola iznio svoje svjedočanstvo: »Bog vas voli. Vi ste budućnost Crkve u Ugandi.«

Što je

ISTINSKI PRIJATELJ?

Elaine S. Dalton

vrhovna predsjednica Djevojaka

Definicija prijatelja promijenila se u današnjem tehnološki povezanom svijetu. Danas mislimo da imamo puno »prijatelja«. To je istina: imamo priliku biti informirani i u tijeku s onime što se događa u životima mnogih poznanika, kao i s trenutnim i nekadašnjim prijateljima te čak ljudima koje nismo osobno upoznali, a koje zovemo prijateljima.

U kontekstu društvenih medija, termin »prijatelj« često se koristi za opisivanje *kontakata* umjesto *odnosa*. Imate priliku svojim »prijateljima«

poslati poruku, ali to nije isto kao imati osobni odnos s nekime.

Ponekad je naša preokupacija *imati* prijatelja. Možda bismo se trebali usredotočiti na *biti* prijatelj.

Postoji mnogo definicija onoga što znači biti prijatelj. Neću nikada zaboraviti kada sam slušala starješinu Roberta D. Halesa iz Zbora dvanaestorice apostola kako je govorio što znači biti prijatelj i koliki ogroman utjecaj prijatelji imaju na naše živote. Njegovo objašnjenje imalo je trajni utjecaj na moj život. Rekao je:

»Prijatelji su ljudi koji olakšavaju življenje evanđelja Isusa Krista.«¹ U tom smislu, traženje najvećeg dobra u drugoj osobi suština je pravog prijateljstva. To je stavljanje nekoga prije sebe. To znači biti potpuno iskren, odan i ćudoredan u svakom djelovanju. Možda riječ *predanost* otkriva pravo značenje prijateljstva.

Kada je moja kćer Emi imala 15 godina, donijela je odluku o tome kakva će prijateljstva tražiti. Jedno sam jutro primijetila njezin primjerk Mormonove knjige otvoren na stihovima Alme 48. Označila je stihove koji opisuju zapovjednika Moronija: »Moroni bijaše snažan i moćan čovjek. Bijaše on čovjek savršena razumijevanja... Da, i bijaše to čovjek što bijaše postojan u vjeri u Krista« (stihovi 11, 13). U marginama je napisala: »Želim upoznati čovjeka poput Moronija i udati se za njega.« Dok sam gledala Emi i mladiće s kojima se družila i s kojima je izlazila kada je navršila 16 godina, mogla sam vidjeti da je ona sama pokazivala te kvalitete i pomagala drugima dostići njihovu osobnost kao sinova Božjih, obnašatelja svećeništva i budućih očeva i vođa.

Pravi prijatelji utječu na one s kojima se družite da se »uzdignu malo više [i] budu malo bolji.«² Možete pomagati jedni drugima, posebno mladima, pripremiti se za časne misije i služiti ih. Možete pomoći jedni drugima ostati moralno čisti. Vaš pravedni utjecaj i prijateljstvo mogu imati vječne posljedice ne samo na živote onih s kojima se družite, nego i na buduće naraštaje.

Spasitelj je svoje učenike nazivao prijateljima. Rekao je:

»Ovo je zapovijed moja: ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas!

Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje.

Vi ste moji prijatelji ako učinite što vam zapovijedam.

Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna što namjerava činiti gospodar. Nazvao sam vas *prijateljima*, jer vam saopćih sve što sam čuo od Oca« (Ivan 15:12–15; kurziv dodan).

Dok živite po evanđelju Isusa Krista i iznosite ga, privući ćete ljude koji će htjeti biti vaši prijatelji – ne samo kontakt preko društvenih medija, već prijatelj kakvog je Spasitelj prikazao svojim riječima i primjerom. Dok težite biti prijatelj drugima i dozvoljavate da vaše svjetlo sja, vaš će utjecaj blagosloviti živote mnogih s kojima se družite. Znam da dok nastojite biti prijatelj drugima,

kako su objasnili proroci i primjeri u Svetim pismima, bit ćete sretni i utjecaj dobra u svijetu te ćete jednoga dana primiti veličanstveno obećanje spomenuto u Svetim pismima o pravom prijateljstvu: »I ona ista druževnost što ovdje među nama postoji, postojat će među nama i ondje, samo što će biti združena s vječnom slalom« (Niš 130:2). ■

NAPOMENE

1. Robert D. Hales, »This Is the Way; and There Is None Other Way«, Govori na Sveučilištu *Brigham Young University* 1981–1982 (1982), 67.
2. Gordon B. Hinckley, »The Quest for Excellence«, *Liahona*, rujan 1999, 8.

KLJUČNA MIŠLJENJA O PRIJATELJSTVU

»Odaberite prijatelje koji dijele vaše vrijednosti kako biste se mogli međusobno jačati i poticati u življenju visokih mjerila.

Kako biste imali dobre prijatelje, budite dobar prijatelj...

Dok težite biti prijatelj drugima, nemojte ugroziti svoja mjerila.«

Za snagu mladih (knjižica, 2011), 16.

Moj **POZIV** na **SPASENJE**

Emerson José da Silva

Kao mladić posjetio sam mnogo denominacija i bio sam zbunjen jer je svaka podučavala drugačije tumačenje Svetih pisama. Nije mi se sviđelo nepoštivanje na koje sam naišao kod nekih pa sam odustao od pronalaska crkve koju bih pohađao.

Nekoliko godina kasnije moj je prijatelj Cleiton Lima kršten u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Nije mi to spomenuo iako smo bili dobri prijatelji, ali kako je vrijeme prolazilo počeo sam primjećivati promjene na njemu. Nedjeljom bi otišao do njegove kuće kako bismo igrali nogomet, ali on nikada nije bio doma. To se dogodilo dvije ili tri nedjelje za redom. Konačno mi je Cleiton rekao da ne može više igrati nogomet

nedjeljom jer je poštivao dan Gospodnji. Rekao sam mu: »Ova te crkva čini luđakom.«

Tada me Cleiton pozvao da dođem u Crkvu. Smislio sam ispriku da ne dođem jer sam još uvijek bio razočaran religijom. Tijekom 10 mjeseci Cleiton je dovodio misionare da me podučavaju, ali ja sam ih uvijek izbjegavao ili govorio da sam zauzet. Ali on nije odustajao.

Jednoga me dana u lipnju pozvao da prisustvujem crkvenom plesu. Zadirkvao sam ga: »Hoće li biti besplatne hrane i puno djevojaka?« Kroz smijeh je rekao da hoće!

Moram priznati da me porazio moj trbuh. Posjetio sam Crkvu i zavolio ju. Svi su me prihvatili, puno sam jeo i postao zainteresiran prisustvovanju sastanku.

Kad sam u nedjelju stigao u Crkvu,

sreo sam puno ljudi i čuo njihova svjedočanstva. Nisam bio upoznat s Mormonovom knjigom, ali osjetio sam Duh Gospodnji kada su razni članovi Crkve svjedočili: »Znam da je Mormonova knjiga istinita, da je ovo Crkva Isusa Krista i da je Joseph Smith prorok pozvan od Boga.« Nikada se nisam tako dobro osjećao. Još se uvijek nisam htio sastati s misionarima, ali taj me je sastanak svjedočanstva dirnuo.

Sljedećeg me je tjedna Cleiton ponovno pozvao u Crkvu. Nisam mogao ići jer sam imao drugu obvezu. Vidio sam mu žalost na licu kada sam mu rekao da ne znam hoću li moći ići.

No u nedjelju sam se probudio sa željom za odlaskom u Crkvu. Ustao sam u 6.50 sati, što je bio veliki napor za mene, pripremio se i čekao Cleitona da dođe. Bio je iznenađen kad me vidio odjevenog kako čekam. Te je nedjelje biskup podučavao o svećeništvu. Snažno sam osjetio Duha i imao dojam da bih trebao poslušati lekcije misionara. Do kraja sastanka Mladića znao sam da ću biti kršten.

Kada smo bili gotovi, rekao sam Cleitonu: »Želim biti kršten.«

Mislio je da se šalim. Ali je tada rekao: »Ako pozovem starješine, hoćeš li se sastati s njima?« Rekao sam da hoću.

Podučavali su me sjajni starješine. Kada sam čuo poruku o obnovi, imao sam još veću potvrdu da se trebam krstiti. Ali htio sam spoznati istinitost Mormonove knjige. Starješine su označili Moroni 10:3–5 u Mormonovoj knjizi i pozvali me moliti se i pitati Boga je li istinita.

Sljedeće sam se večeri sjetio da još nisam pročitao Mormonovu knjigu. Kada sam počeo čitati, osjetio sam vrlo snažan duh. Molio sam se i prije nego sam završio znao sam da je Mormonova knjiga istinita. Zahvalan sam Bogu na odgovoru na moju molitvu. Kršten sam u srpnju 2006.

Kasnije sam služio kao misionar u misiji Brazil Cuiabá, a moj prijatelj Cleiton služio je u misiji Brazil Santa Maria. Napravili smo ono što je Cleiton napravio za mene: pozivali smo ljude da dođu Kristu i pomogli im primiti obnovljeno evanđelje

Uvijek pozivajmo naše prijatelje i rodbinu da uče o ovom evanđelju jer je Spasitelj pozvao sve kada je rekao: »Dodi k meni« (Matej 11:28). Znam da je ovo Crkva Isusa Krista i da je vrijeme da sve pozovemo da dođu k njemu. ■

DESET NAČINA KAKO ZNATI DA STE OBRAĆENI

Tyler Orton

Naučio sam na sastancima svećeništva da je jedan od ciljeva Aronovog svećeništva pomoći nam »postati obraćeni evanđelju Isusa Krista i živjeti po njegovim učenjima«. ¹ Nisam bio siguran što znači »postati obraćeni evanđelju Isusa Krista«. Pitao sam svoje roditelje i stariju braću i sestre što misle da to znači pa smo zajedno raspravljali o nekoliko načina na koji se može vidjeti da postajemo obraćeni.

Vjerojatno postoje drugi načini, ali mi smo se dosjetili deset načina. Budući da je obraćenje cjeloživotni proces, ne moramo sada biti savršeni u svakom od tih područja, ali ona nam mogu pomoći spoznati napredujemo li.

1. Kad ste obraćeni, nije da samo *znate* što trebate činiti, već i *želite* činiti ispravne stvari. Nije dovoljno samo izbjegavati činiti pogrešne stvari jer vas je strah da vas ne uhvate ili kazne. Kada ste istinski obraćeni, vi uistinu birate činiti dobro.

2. Drugi znak obraćenja je da više nemate želju činiti pogrešne stvari. Anti-Nefi-Lehijci velik su primjer toga. Kada su bili obraćeni na Kristovo evanđelje »oni sklopiše savez s Bogom da će mu služiti i obdržavati zapovijedi njegove« (Mosija 21:31). Poput Nefijaca koje je podučavao kralj Benjamin, oni »više sklonosti nemaju činiti zlo« (Mosija 5:2). Postali su istinski

preobraćeni na Kristovo evanđelje, a Sotonina iskušenja nisu imala moć nad njima

3. Kada ste obraćeni, više vas brine što Bog misli o vama, a ne što misle drugi ljudi. U mojoj školi u Indoneziji, studenti imaju sklonost puno piti. Ponekad može biti primamljivo izaći s njima na tulum kada to svi rade, a tebe ismijavaju što ne ideš. Moj je brat bio pozvan piti i tulumariti puno puta, ali nikada to nije učinio – zauzeo se za ono u što vjeruje. Bilo je teško i proveo je mnoge noći sam kod

kuće. Kada su se studenti razilazili nakon dodjele diploma, nekoliko ljudi mu se povjerilo kako su začuđeni što je uspio oduprijeti se pritisku vršnjaka i ostati dosljedan svojim mjerilima. Rekli su mu koliko se ugledaju u njega zbog toga. Pokazao je da je obraćen odupirući se pritisku vršnjaka.

4. Kada ste obraćeni, trudit ćete se uvijek živjeti po evanđelju – ne samo nedjeljom ili kada je prikladno nego čitavo vrijeme. Vaše se djelovanje ne mijenja ovisno o tome s kim ste ili tko vas gleda.

Kada vršnjaci izgovore grubu šalu ili žele gledati prostački film, vi ne pristajete na to samo zato jer vas nitko ne gleda; vi se zauzmete za ono u što vjerujete.

5. Kada ste obraćeni, imate više ljubaznosti i suosjećanja prema drugima. Ne osuđujete, kritizirate ili ogovarate. Više ste svjesni tuđih osjećaja i postaje vam prirodno tražiti načine kako služiti i pomagati. Ako hodate niz hodnik u školi i nekome padnu knjige, vi ne morate niti misliti o tome što učiniti. Odmah stanete i pomognete.

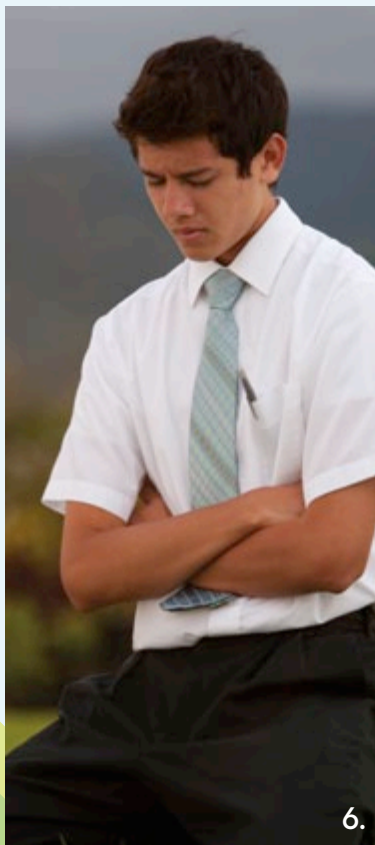
5.

SIGURAN PUT K SREĆI

»Gospodin želi da se članovi njegove Crkve u potpunosti obrate na njegovo evanđelje. To je jedini siguran način da imamo duhovnu sigurnost sada i sreću zauvijek.«

Starješina Donald L. Hallstrom iz predsjedništva Sedamdesetorice, »Obraćeni njegovom evanđelju preko njegove Crkve«, *Liahona*, svibanj 2012, 15.

6.

2.

Kako bi pokazali da su vjerni svom savezu živjeti po evanđelju, obraćeni Lamanci zakopali su svoje oružje (vidi Alma 24).

6. Kad ste obraćeni, vaša se želja za molitvom povećava i osjećate kao da uistinu razgovarate s Bogom dok se molite. Uvijek ćete naći vremena moliti se bez obzira kako se osjećate ili što se događa u vašem životu. Predsjednik Ezra Taft Benson (1899–1994) rekao nam je: »Ako ne osjećamo želju za molitvom, trebamo se moliti sve dok je ne osjetimo.«²

7. Kada ste obraćeni, radujete se nedjelji jer je to šabat. Kada dođe nedjelja, umjesto da mislite: »Čovječe, to je dan kada se ne mogu družiti s prijateljima ili ići u kino«, vi mislite: »Izvršno, dan kada mogu biti u Crkvi i

usredotočiti se na duhovne stvari i provoditi vrijeme s obitelji!«

8. Kada ste obraćeni, poštujućete zapovijedi i ne tražite izlike, ne racionalizirate ponašanje i ne pokušavate pronaći siva područja. Ne pokušavate natezati granice; vi se jednostavno pridržavate zapovijedi jer znate da je to bolji način.

9. Kada ste obraćeni, radujete se plaćanju desetine. Gledate na to kao na povlasticu i osjećate da 10 posto nije tako puno, posebno u usporedbi s blagoslovima i zadovoljstvom koje dobivate. Ti su blagoslovi vrijedniji od novaca koje ste dali.

10. Kada ste obraćeni, imate jaku želju drugima pomoći da nađu istinu i sreću koju ste vi našli. Dobar primjer iz Svetih pisama jest Lehijev san u kojem je imao tako jaku želju podijeliti ukusan plod sa stabla života sa svojom obitelji. Kada je okusio plod, njegova prva misao nije bila uzeti što više za sebe nego je tražio svoju obitelj kako bi i oni okusili plod i stekli istu sreću (vidi 1. Nefi 8:12).

Ukratko, znate da ste obraćeni kada počnete živjeti viši zakon, evanđelje Isusa Krista. Živite po duhu zakona jednako kao i po slovu zakona. Živite po evanđelju u svakom aspektu svog života. Živite po evanđelju do kraja, ne zato jer morate nego zato jer želite. Vi ste sretnija i bolja osoba i želite postati osoba kakvom Nebeski Otac želi da budete. Želite biti poput Isusa Krista i slijediti njegov primjer. Kada postanete ta osoba, zaista ste obraćeni. ■

Tyler Orton živi u Javi, Indonezija.

NAPOMENE

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 8.1.3.
2. Ezra Taft Benson, »Pray Always«, *Liahona*, lipanj 1990, 4.

MARLJIV SE RAD DOBRO ISPLATI

Bit ćete iznenađeni što sve možete postići
ako ste ustrajni.

(Pogledajte knjižicu *Za snagu mladih* [2011], 40-41.)

Mali

misionar

bake Deny

Emília Maria Guimarães Correa

»Kad čovjek govori moću Duha Svetoga, moć Duha Svetoga prenosi to u srca sinova ljudskih« (2. Nefi 33:1).

Vítor je živio sa svojom majkom i sestrom u kući svoje bake Deny. Vítorova je baka obolila i nije mogla ustati iz kreveta nekoliko tjedana. Bila je usamljena u svojoj sobi.

Vítor je odlučio družiti se s bakom Deny. Svaki bi dan nakon škole otišao u bakinu sobu, uzeo primjerkak *Liahona* i čitao joj priče s dječjih stranica.

Kad je pročitao sve primjerke *Liahona* koje je imala njegova obitelj, uzeo je Mormonovu knjigu i Bibliju i čitao joj. Baka Deny nije bila član Crkve, ali je voljela slušati Vítora kako joj čita. Bila je sretna učiti o evanđelju.

Baka je pitala mnoga pitanja. Ako Vítor ne bi znao odgovor, on bi upitao učiteljicu u Maloj školi ili

bi potražio u Svetim pismima. Baka je nazvala Vítora svojim malim misionarom.

Baka Deny je rekla Vítoru da je puno naučila od njega. Obećala je da će doći u Crkvu kada joj bude bolje. Ono što je naučila nagnalo ju je da poželi ozdraviti i proučavati evanđelje.

Kada je baka ozdravila, održala je svoje obećanje. Išla je u Crkvu s Vítorom učiti više o onome što ju je on podučavao. Nedugo nakon toga baka je bila krštena i potvrđena. Vítor joj je pomogao naučiti da je evanđelje istinito.

Kad je Vítor odrastao, postao je cjelodnevni misionar u misiji Boston Massachusetts. Prije nego što je otišao, posjetio je hram – s bakom Deny. ■

Emília Maria Guimarães Correa živi u okrugu Federal, Brazil.

NAROČITI SVJEDOK

starješina
M. Russell Ballard

iz Zbora dvanaestorice apostola

*Članovi Zbora dvanaestorice
apostola naročiti su svjedoci
Isusa Krista.*

Zašto Crkva ima tako dugačak naziv?

Isus Krist je sam dao ime Crkvi
(vidi Nauk i savezi 115:4).

Riječi *Crkva Isusa Krista*
izjavljuju da je ovo njegova Crkva.

Posljednjih dana objašnjava da je
to ista Crkva kao Crkva koju je Isus

Krist uspostavio kada je živio na
zemlji, ali obnovljena u ovim pos-
ljednjim danima.

Svetaca znači da ga slijedimo i
nastojimo izvršavati njegovu volju.

Naše članove nazivaju

mormonima jer vjerujemo u
Mormonovu knjigu, ali trebali bismo
koristiti puno ime Crkve kada god
je moguće. ■

*Iz »The Importance of a Name« (Važnost imena),
Liahona, studeni 2011, 79–82.*

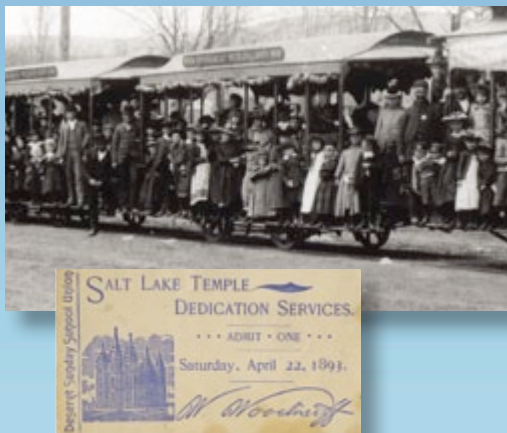
Darcie Jensen

Kada je 1893. godine hram u Salt Lakeu završen, sveci posljednjih dana su se radovali. Trebalo im je 40 godina da izgrade hram. Budući da su djeca donirala novac za izgradnju hrama, predsjednik Wilford Woodruff odlučio je održati pet posebnih sesija posvećenja za djecu.

Danas su hramovi rašireni zemljom, a djeca još uvijek pomažu slaviti završetak radova. Pogledajte kako su djeca sudjelovala nekoć i danas. ■

Darcie Jensen živi u Kaliforniji, SAD.

Više od 12.000 djece došlo je na posvećenje hrama Salt Lake. Ova su se djeca iz odjela Sugar House vozila vlakom.

Ova je karta omogućila djeci do 16 godina starosti prisustvovati posebnoj službi posvećenja hrama Salt Lake. Apostoli i članovi Prvog predsjedništva govorili su djeci u hramu.

Ponekad su hramovi ponovno posvećeni nakon rekonstrukcije. Djeca Male škole pjevala su i nosila svijeće u izvedbi koja je slavila ponovno posvećenje hrama Anchorage Alaska.

Svaki tjedan dok se hram Gilbert Arizona gradio, djeca Male škole iz okola Gilbert Arizona Highland postavljala su cilj služiti nekome u svom odjelu.

Kad se gradio hram San Diego California, djeca Male škole iz Meksika napravila su šareni tepih za taj hram. Vrhovni autoriteti stajali su na tom tepihu za vrijeme službe ugaonog kamena na posvećenju.

Slavimo hramove!

Djeca Male škole iz Manitoba, Kanada, vozila su se tri sata do **hrama Regina Saskatchewan** kako bi dotaknula zidove i obvezala se jednog dana ući u njega.

Djeca Male škole su tijekom dana otvorenih vrata **hrama Kijev Ukrajina** pozdravljala posjetitelje pjevajući »I Love to See the Temple«.

Preko 800 djece iz Male škole u zapadnoj Africi pjevala su »Božje sam dijete ja« na proslavi prije nego je **hram Accra Gana** posvećen.

Djeca Male škole pjevala su predsjedniku Gordonu B. Hinckleyu kada je došao posvetiti **hram Aba Nigerija**.

Svaki hram ima zaglavni kamen na kojem je označena godina kada je posvećen. Za vrijeme posvećenja, vrhovni autoriteti zapečate zaglavni kamen sa žbukom. Isaac B., 9 godina, pomogao je zažbukati zaglavni kamen **hrama Kansas City Missouri**.

Pitanja i odgovori o hramu

Zašto imamo hramove?

Hramovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana sveta su mjesta gdje učimo vječnu istinu i sudjelujemo u svetim uredbama.

Kako izgleda unutrašnjost hrama?

Hram je mirno, pobožno i prekrasno mjesto. Sve unutar hrama je čisto i uredno. Svi su obučeni u bijelo i govore tiho.

Što se događa u hramovima?

Žena može biti zapečaćena za svog muža i djeca mogu biti zapečaćena za svoje roditelje. Pečaćenje omogućava da obitelji budu zajedno u vječnosti. U hramu,

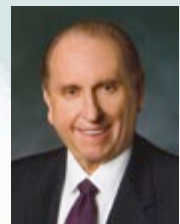
muškarci i žene također primaju dar duhovnih blagoslova zvanog podarivanje. Također mogu primiti podarivanje i biti zapečaćeni za one koji su umrli bez sklapanja hramskih saveza.

Što se još događa u hramovima?

Uz pečaćenje i podarivanje, postoje i druge uredbе u hramovima. Ljudi mogu biti kršteni i potvrđeni za one koji nisu bili u mogućnosti pridružiti se Crkvi dok su bili živi. Kada navršite 12 godina i budete dostojni ući u hram, imate priliku biti kršteni i potvrđeni za one koji su umrli bez evanđelja.

Što ako moja obitelj nije bila u hramu?

Nebeski Otac poznaje vas i voli vas i vašu obitelj. On želi da svi imaju blagoslov hramskih uredbi. Živite dostojno da možete ući u hram. Postavite si cilj sada da ćete jednoga dana primiti podarivanje i vjenčati se u hramu. Vaš će Nebeski Otac blagosloviti vas i vašu obitelj. ■

»Moji mladi prijatelji... uvijek imajte hram u vidu. Nemojte činiti ništa što bi vas spriječilo da uđete kroz njegova vrata i imate udjela u njegovim svetim i vječnim blagoslovima.«

Predsjednik Thomas S. Monson, »The Holy Temple – A Beacon to the World« (Sveti hram – svjetionik svijetu), Liahona, svibanj 2011, 93.

Znadem, obitelj vječna će biti

(pojednostavljeno)

Riječi izvornika: Ruth Muir Gardner
Glazba: Vanja Y. Watkins

vedro ♩ = 80-96

1. Mo - ja o - bi - telj me - ni je, na Zem - lji o - voj sve.
2. Dok ja sam još u mla - dos - ti, briž - no ću se spre - ma - ti -

Kroz cije - lu vječ - nost že - lim ja nek' bu - de uz me - ne.
za taj tre - nu - tak kad ću se u hra - mu vjen - ča - ti.

pripjev

Zna - dem, o - bi - telj vječ - na će bi - ti, taj na - um sad je znan. Kroz
vječ - nost uz o - bi - telj že - lim bi - ti ja, a po Kris - tu put je me - ni dan, po
Kris - tu put je me - ni dan.

Riječi izvornika i glazba © 1980 IRI. Aranžman © 2012 IRI. Sva prava pridržana.
Ova pjesma smije se umnažati za povremenu, nekomercijalnu kućnu i crkvenu uporabu.

Isus Krist obnovio je svoju Crkvu u posljednje dane

Možete koristiti ovu lekciju i aktivnosti kako biste više naučili o ovomjesečnoj temi Male škole.

Zamislite da idete na lov na blago. Gdje biste tražili blago? Kako biste ga našli? Bi li tamo postojala kutija s blagom? Što bi bilo unutra?

Neke kutije s blagom sadrže prekrasan nakit i vrijedne novčiće. Ali kao članovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana, imamo blago koje je daleko vrijednije: evanđelje Isusa Krista.

Mnogi ljudi ne znaju za to blago, stoga je jedna od naših dužnosti podijeliti ga sa što više ljudi.

Nakon što su Isus i njegovi apostoli umrli, neka važna učenja evanđelja i uredbe izgubljeni su ili promijenjeni,

uključujući krštenje, svećeničku ovlast, hramove, živuće proroke i sakrament.

Sva su ta blaga evanđelja obnovljena kroz proroka Josepha Smitha. Nebeski Otac i Isus Krist prikazali su se Josephu Smithu u svetom šumarku kada se molio kako bi spoznao istinu.

Kasnije je Joseph primio zlatne ploče i preveo ih u Mormonovu knjigu. Mormonova knjiga sadrži učenja koja cijenimo jer objašnjavaju istine koje su nekoć izgubljene. Primamo mnoge blagoslove jer imamo te evanđeoske istine.

Kako li je vrijedno to blago! ■

STIHOVI SVETIH PISAMA I PJESME

- Nauk i savezi 35:17
- »The Sacred Grove«, *Dječja pjesmarica*, 87 (ili druga pjesma o obnovi evanđelja)

RAZGOVARAJMO

Ispričajte o tome kako je blago evanđelja Isusa Krista blagoslovilo vašu obitelj.

NAPRAVITE KUTIJU S BLAGOM EVANĐELJA

Izrežite i presavinite kutiju s blagom kao na slici na dnu. Izrežite novčiće koji navode neka od blaga koje vam je evanđelje dalo i stavite ih u kutiju. Često pogledajte kutiju s blagom kako biste se podsjetili na blagoslove evanđelja.

Gdje je Crkva uspostavljena

Jan Pinborough

Crkveni časopisi

*Dođite s nama
istražiti važno mjesto
u povijesti Crkve!*

Ako Maggie i Lily E. žele vidjeti gdje je Crkva prvi put uspostavljena, ne moraju daleko tražiti. To je odmah do kapele u Fayetteu, New York, gdje idu u crkvu svake nedjelje!

Crkva nije uspostavljena u crkvenoj zgradi, nego u kolibi. Prorok

Joseph Smith morao je tamo odsjesti s obitelji Whitmer 1829. godine. Izvorna kuća više nije tamo, ali koliba je na istom mjestu.

Crkvena zgrada u koju Maggie i Lily idu u crkvu ima centar za posjetitelje s prikazima doma obitelji Whitmer i posebnih događaja koji su se tamo odvijali. ■

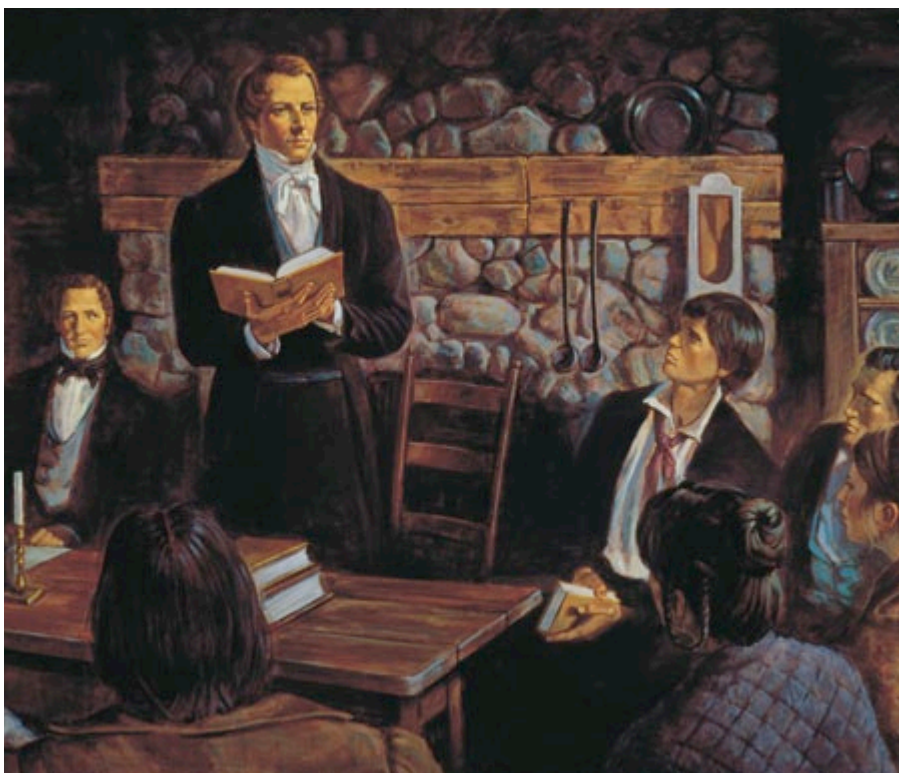

1. Joseph Smith je ovdje završio prijevod Mormonove knjige.

2. Vani, nedaleko od kuće, tri su čovjeka vidjeli anđela Moronija i zlatne ploče. Zovu se trojica svjedoka jer su svjedočili, odnosno vidjeli ploče. Njihovo se svjedočanstvo nalazi na početku Mormonove knjige.

3. Dana 6. travnja 1830. oko 60 ljudi je došlo na poseban sastanak. Joseph Smith službeno je uspostavio Crkvu, a sakrament je blagoslovljen i podijeljen. To je bio prvi sakramentalni sastanak!

KRŠTENJE NEKOĆ I DANAS

Maggie, 11 godina i Lily, 9 godina, krštene se u krstionici blizu mjesta gdje su prvi članovi Crkve kršteni.

Obje su djevojke bile jako uzbuđene zbog krštenja. Kad je došao red na Lily da bude krštena, ona je imala razgovor s biskupom. »Pitao me jesam li imala svjedočanstvo proroka i jesam li platila desetinu«, rekla je Lily.

Obje djevojčice imaju lijepu uspomenu sa svojih dana krštenja. »Kada sam izašla iz vode osjećala sam da nema toga što ne mogu učiniti«, rekla je Maggie.

Obje su djevojke dobile dnevnik kako bi upisivale svoje osjećaje o svojim posebnim danima.

4. Odmah nakon sastanka, vani su kršteni roditelji Josepha Smitha i neki drugi ljudi.

Max i Mia spašavaju dan

Chris Deaver, Teksas, SAD

Max se pripremio igrati super junaka. Obukao je crvenu majicu. Stavio je svoj plašt super junaka. Nakon toga je otišao u sobu svoje mlađe sestre.

»Idemo, Mia«, rekao je Max. »Idemo spasiti dan!«

Max i Mia otišli su u dnevni boravak. Vidjeli su košaru punu rublja.

»Možete li mi pomoći?« upitala je mama.

»U redu«, rekao je Max. »Onda možemo ići spasiti dan.«

Max i Mia pomogli su mami presložiti svu odjeću i pospremiti ju.

Tada je Max vidio smeće na podu. »Idemo pokupiti smeće«, rekao je Max. »Onda možemo ići spasiti dan.«

Max i Mia jurili su oko kuće.
Bacili su svo smeće na koje su naišli.

Vidjeli su kako mama mete
kuhinjski pod. »Možemo ti
pomoći«, rekao je Max.

Mia je držala lopaticu za
smeće dok je Max meo.

»Idemo sada spasiti dan«,
rekao je Max.

Mama je pogledala čistu
kuću. Zatim je zagrlila
Maxa i Miju. »Mislim da
već jeste!« ■

ISUS HODA PO VODI

»Kad ga opaziš gdje ide po moru, učenici se preplašiše i rekoše: 'Sablast!' te od straha počеше vikati.

Ali im Isus odmah reče: 'Odvažni budite! Ja sam, ne bojte se!'«
(Matej 14:26–27).

Globalna obuka vodstva – novi pristup

Starješina L. Tom Perry, starješina Donald L. Hallstrom i biskup Dean M. Davies vodili su panel raspravu o važnosti korištenja svećeničkih ključeva.

Unadolazećim mjesecima, članovi Crkve diljem svijeta sudjelovat će u nadahnjujućem novom pristupu Globalnoj obuci vodstva.

Za razliku od prethodnih sastanaka obuke, ove godine Globalna obuka vodstva neće biti emitirana kao zasebni događaj za vođe odjela i okola. Umjesto toga, podijeljena je u devet kratkih segmenata – na DVD-u i na stranici LDS.org – što potiče raspravu svih vođa, članova i obitelji tijekom ove i sljedećih godina.

Središnja tema obuke je »Jačanje obitelji i Crkve kroz svećeništvo«. U obuci, članovi Prvog predsjedništva i Zbora dvanaestorice apostola zajedno s ostalim vrhovnim autoritetima i vrhovnim dužnosnicima davat će nadahnete upute o tome:

- kako obitelji mogu naći snagu i mir kroz moć svećeništva,
- kako pomoći svakoj obitelji iskusiti blagoslove svećeništva,
- kako oni koji drže svećeničke ključeve jačaju domove i obitelji,
- kako posluživati po uzoru na Krista,
- kako podizati djecu u svjetlu i istini.

Sve jedinice Crkve primit će primjerke DVD-a, a vijeća odjela ili okola trebaju pogledati taj DVD u cijelosti. Potom bi zajedno trebali vijećati o tome kako pomoći članovima odjela i okola da imaju korist od poduke.

Na sastancima i nastavi, članovi mogu gledati pojedine segmente DVD-a i raspravljati o njima. Obitelji i pojedinci mogu gledati segmente na stranici wwlt.lds.org zajedno s dodatnim izvorima kako bi pospješili svoje proučavanje.

U svakom okruženju, najznačajniji dio obuke dogodit će se nakon završetka segmenta i kada počne rasprava. Dok vođe, članovi i obitelji razmišljaju, iznose i svjedoče o onome što su čuli i osjetili, Duh Sveti će ih nadahnuti i poučiti kako primijeniti poduku u vlastitim okolnostima. Kroz ta iskustva, ova Globalna obuka vodstva pomoći će u jačanju obitelji i Crkve diljem svijeta. ■

Stojeći pred kućom Mary Fielding Smith u parku baštine Ovo je to mjesto, starješina M. Russell Ballard, Linda K. Burton, starješina Ronald A. Rasband, Elaine S. Dalton, Rosemary M. Wixom i biskup Gary E. Stevenson razgovarali su o blagoslovima svećeništva u svakom domu.

ODGOVOR NA POZIV ZA VIŠE MISIONARA:

Poticanje misionarskog razmišljanja kod kuće i u Crkvi

Heather Whittle Wrigley

Crkvene novosti i događaji

Biskup Viktor Nogales iz odjela Parque Chacabuco, okol Buenos Aires Argentina Congreso, sjedi ispred oglasne ploče ispunjene slikama 37 mladića i djevojaka iz svoga odjela. Kada netko od njih ode na misiju, on stavlja bilješku kraj slike.

»Moji mladi ljudi ugodno su iznenađeni kada uđu i moj ured i ugledaju slike i bilješke«, rekao je. »To ih motivira u pripremi za njihove vlastite misije.«

Ovaj odjel u Buenos Airesu primjer je duha misionarskog rada. U prvih šest mjeseci u 2012. godini, 19-ero mladih – od kojih je 14 obraćenika – napustilo je svoje domove kako bi služili cjelodnevnu misiju u osam zemalja. Više od 80 posto podobnih mladih ljudi obvezalo se služiti misije.

U posljednjim godinama crkveni vođe napravili su nekoliko zahtjeva da više mladih ljudi služi misije.

Tijekom općeg sabora u travnju 2005. godine, nakon što je Crkva objavila priručnik *Propovijedaj moje evanđelje: Vodič za misionarsku službu*, starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola, savjetovao je obitelji i vođe da potiču

misionarski duh i da pripremaju sve više mladića i djevojaka kako bi časno služili pomažući im da shvate tko su i poučavajući ih nauku (vidi »One More«, *Liahona*, svibanj 2005, 69).

Priopćenje predsjednika Thomasa S. Monsona na općem saboru u listopadu 2012. o snižavanju dobne granice za misionare, još je jedan podsjetnik da Gospodin ubrzava svoje djelo.

Danas, mnoge obitelji i crkveni vođe uzimaju te poruke k srcu i utvrđuju bogatu tradiciju misionarske službe u svojim područjima.

Pomaganje mladima da shvate tko su

U odgovoru na pitanje »Kako ste bili u mogućnosti pripremiti toliko mladih ljudi da budu voljni služiti?«, biskup Nogales je rekao: »Kada sam pozvan u službu biskupa, moja su prva briga bili mladi ljudi mogega odjela, i jasno sam rekao drugim vođama odjela da trebamo biti dio njihova života.«

Na primjer, svi misionari u Chacabucu dobili su pozive u odjel prije njihova odlaska. Često se novi obraćenici i manje aktivni članovi

pozivaju da služe kao učitelji, što im pomaže u pripremi da podučavaju evanđelje.

Biskup Nogales također je omogućio mladima da se duhovno pripreme za misiju radeći s mjesnim cjelodnevним misionarima.

Kada su se crkveni vođe i članovi posvetili mladima u odjelu, bili su nagrađeni činjenicom da je misionarski duh narastao u ogromnoj mjeri.

Obitelj usredotočenu na misionarski rad

Garth i Eloise Andrus iz Drapera u Utī, SAD, znaju što znači imati obitelj usredotočenu na misionarski rad. Imaju 17-ero unučadi koji su služili misije, a oni su sami služili u šest misija.

Poticanje duha misionarske službe u vašoj obitelji nešto je s čime treba početi dok su djeca još mala, rekao je brat Andrus.

Sestra Andrus se složila. »Ne ostavljate služenje misije u tihom očekivanju, nego o tome govorite svojoj djeci i unucima u smislu – *kada* odete na vašu misiju, a ne *ako*«, rekla je.

Podučavanje mladih o tome tko oni jesu postavljanjem primjera misionarske službe, također je važno. Brat i sestra Andrus prihvatili su svoj prvi poziv 1980. godine, upravo nakon što je njihov najmlađi sin otišao na svoju misiju.

Jedan unuk im je pisao, nakon primitka dara koji su mu poslali kako

Biskup Victor Nogales stoji pred oglasnom pločom koja prikazuje sve mlade iz njegova odjela, uključujući i one koji trenutno služe misiju.

bi mu pomogli u pripremi za misiju. »Zahvalio nam je [za dar], no rekao je: 'Daleko je važnije zahvaliti vam se na primjeru koji ste nam dali', rekla je sestra Andrus.

Podučavanje nauka

»Naša mladež ima pravo očekivati da će njihovi roditelji, crkveni vođe i učitelji uvidjeti da oni znaju i razumiju evanđelje Isusa Krista«, rekao je stariješina Ballard. »Duh Sveti potvrdit će istinu njihovim srcima i zapaliti svjetlo Kristovo u njihovim dušama. Tada ćete imati *još jednog* potpuno spremnog misionara.« (M. Russell Ballard, »Još jedan«, 71).

Oko 9.600 km od Buenos Airesa, ruralni ogranak Horsehoe Bend blizu

Boiseja, Idaho, SAD, također je vidio dramatično povećanje misionarske službe kada su obitelji i vođe osnažili svoje napore u podučavanju mladih o evanđelju.

Iz malenog ogranka od 75 članova, devetero mladih služi misiju.

Starješina Russell M. Nelson iz Zbora dvanaestorice apostola naglasio je razloge za služenje te koristi koje ono nosi. »Svi misionari... služe s jedinstvenom nadom da život drugih ljudi učine boljim«, rekao je. »Odluka služiti misiju oblikovat će duhovnu sudbinu misionara, njihovih supružnika i potomstva u naraštajima koji dolaze. Želja za služenjem prirodni je ishod nečijeg obraćenja,

dostojnosti i pripreme.« (»Ask the Missionaries! They Can Help You!« *Liahona*, studeni 2012, 18).

Martin Walker, predsjednik okola Emmett Idaho, suglasan je s time. »Služenje misije stavlja mladu osobu na put koji će utjecati na naraštaje«, rekao je. »Kao okol, činimo sve kako bismo pripremili mlade za misionarsku službu.«

Dio te pripreme uključuje podučavanje mladih nauku. Mladi u ogranku Horsehoe Bend mogu u sklopu pripreme misionara sudjelovati na tjednoj nastavi koju vodi bivši predsjednik misije – obuka koja nadopunjuje misionarsku obuku osiguranu na mjesečnim sastancima mladih u okolu i na kampu koji se održava jednom godišnje za obnašatelje Aronovog svećeništva.

LaRene Adam – jedno od šestoro djece brata i sestre Andrus – služila je uz svoga muža, Jima, u misiji Kopenhagen Danska od 2007. do 2009. godine. Svjedočila je o važnosti podučavanja djece evanđelju kod kuće.

»Jedna od najvećih stvari što možete učiniti kako biste pomogli djeci da izgrade svjedočanstvo o misionarskom radu je da održavate kućne obiteljske večeri i obiteljsko proučavanje Svetih pisama«, rekla je. »Ako im date te jake osnove proučavanja i poznavanja evanđelja, još će se bolje pripremiti i znati puno više o evanđelju.« ■

Mladi misionari pronalaze radost u službi Crkve

Carolyn Carter

Crkvene novosti i događaji

Starješina Ernesto Sarabia nosio je crnu misionarsku značku svaki dan svoje misije. No, njegov misijski zadatak bio je jedinstven među drugima – starješina Sarabia služio je kao mladi misionar u službi Crkve (MMSC) u uredu misije Mexico Hermosillo.

»Priznajemo kako ne bi bilo mudro za neke od naših mladića i djevojaka da se suoče sa strogoćom i izazovima cjelodnevnne misije«,

izjavio je starješina

M. Russell

Ballard iz

Zbora dvanaestorice apostola.

No to, dodaje, ne znači da ne mogu sudjelovati u blagoslovima misionarske službe («One More», *Liahona*, svibanj 2005, 69).

Starješina

Russell M.

Nelson iz Zbora dvanaestorice apostola je

rekao: »Misija je dobrovoljni čin služenja Bogu i čovječanstvu« («Ask the Missionaries! They Can Help You!» *Liahona*, studeni 2012, 18), i postoji mnogo načina za pružanje te službe.

Za one koji su časno oslobođeni cjelodnevnne misionarske službe ili za one koji se ranije moraju vratiti kući, program MMSC-a može pružiti značajna misionarska iskustva.

Uvjeti za služenje

Mladi misionari u službi Crkve moraju biti tjelesno, mentalno, duhovno i emocionalno sposobni kako bi mogli izvršavati dužnosti svoga poziva koji je pažljivo odabran.

Zadaci mladih misionara u službi Crkve variraju od 6 do 24 mjeseca, a mogu biti u rasponu od služenja nekoliko dana tjedno do cjelodnevnog rada. Postoje mogućnosti služenja u zajednici, kao i od kuće. Mogući zadaci mladih misionara u službi Crkve uključuju istraživanje obiteljskog rodoslovlja, rad s informatičkom tehnologijom, rad pomoćnika misijskog ureda, rad u biskupovom skladištu i više.

Podrška obitelji i svećeništva

Roditelji, svećenički vođe i članovi Crkve mogu pomoći

potencijalnim mladim misionarima u službi Crkve u pripremi za služenje misije.

Sestra Eliza Joy Young imala je veliku podršku od članova svoje obitelji koji su je u Sydneyu u Australiji vozili do crkvenog ureda i natrag kući.

Starješina Michael Hillam, koji radi u distribucijskom centru u Hong Kongu, rekao je: »Moji ranojutarnji učitelji vjeronauka i vođe Mladića pomogli su mi pripremiti se.«

Žrtva donosi blagoslove

Sestra Young žrtvovala je svoje slobodne dane iz svoga posla s nepunim radnim vremenom kako bi služila crkvenu službu. Rekla je: »Osjećala sam se bliže svom Nebeskom ocu znajući da mu pomažem.«

Osim duhovnih blagoslova, služenje misije u službi Crkve pruža mladim misionarima vrijedne društvene i profesionalne mogućnosti. »Moja mi je misija pokazala da sam sposobna preuzeti posao na otvorenom tržištu rada«, rekla je sestra Young. (Prethodno je radila samo u sklopu tzv. potpomognutog zapošljavanja.)

Iako sve mlade odrasle osobe koje bi željele služiti nisu za to sposobne, ulažu se mnogi naponi kako bi se prihvatila svaka dostojna mlada odrasla osoba. Mladići i djevojke koji bi željeli služiti na takav način, mogu razgovarati sa svojim biskupom ili predsjednikom ogranka koji može naći prikladne mogućnosti za njih.

Više pročitajte na news.lds.org pretražujući »young church-service missionaries« (mladi misionari u službi Crkve). ■

Vrhovne voditeljice Djevojaka i Potpornog društva u posjet članovima područja Azija

Brenda Frandsen, stručnjak za medije u području Azija

Uz doprinos Davida O. Heapsa, Paula Stevensa i Linde Rae Pond Smith

Devet dana u studenom 2012. godine Mary N. Cook, prva savjetnica u vrhovnom predsjedništvu Djevojaka i Linda S. Reeves, druga savjetnica u vrhovnom predsjedništvu Potpornog društva, podučavale su i nadahnjivale i starije i mlađe sestre diljem područja Azija.

Putovanje se poklopilo s najavom revidiranog nastavnog plana i programa za mlade, *Dodi i slijedi me*, koji je pokrenut od siječnja 2013. godine u nastavi Mladića, Djevojaka i Nedjeljne škole. Novi nastavni plan i program osmišljen je kako bi učiteljima pomogao da što više podučavaju poput Spasitelja i da razvijaju snažnije veze s polaznicima.

Nakon posjete sestre Cook i sestre Reeves području Azija, mnogi azijski mladi i njihovi roditelji

U Tajvanu, Mary N. Cook i Linda S. Reeves susrele su se s područnim autoritetima i tajvanskim svećeničkim vođama i članovima.

govore kako su sada više motivirani pročistiti i preusmjeriti svoje živote te postati primjer svojim mjesnim zajednicama.

Sestra Reeves obećala je mladima u Hong Kongu: »Ako ostanete čisti u svom životu, možete samouvjerenost stajati pred bilo kime!«

Nadahnuti njezinim riječima, dvanaestogodišnja Tang Kak Kei je nakon sastanka primijetila: »Znam da trebam čitati Mormonovu knjigu svaki dan. Učenje o tome da se trebam obratiti i živjeti pravedno ono je što me je knjižica *Za snagu mladih* podučila da radim kako bi iz mene moglo zračiti svjetlo Kristovo i istinska sreća.«

U Indiji se sestra Cook susrela s članovima u novom sastajalištu u okrugu Chennai Indija i s članovima novog okola Hyderabad Indija te opomenula mlade odrasle osobe da se pripreme za budućnost. »Obrazujte se kako biste se naoružali«, pozivala je, »vještinama koje će vam pomoći u izgradnji kraljevstva. Usredotočite se na svoju obitelj i na to što možete učiniti kako biste blagoslovili članove vaše obitelji, te na vašu duhovnu pripravnost kako bi ste bili dostojni tih duhovnih poticaja i kako biste znali gdje ići i što raditi.«

U Indoneziji sestra Reeves je sudjelovala na prvom saboru novog okola Surakarta Indonezija. »Osjetili smo njihov duh poniznosti i ljubavi. Kakvi vjerni članovi!« rekla je.

Sestra Reeves je potom posjetila Maleziju, gdje je razgovarala sa skupinom sestara iz Potpornog društva o najaktualnijim pitanjima Potpornog društva kao organizacije u Maleziji te o tome kako Crkva može pružiti smjernice i nadahnuće.

U Tajvanu, sestra Reeves je komentirala snagu i predanost mjesnih članova. »Tako smo sretni što imaju život ispunjen vjerom i što redovito pohađaju hram... Članovi su krasan primjer svojim prijateljima i susjedima«, rekla je. ■

FOTOGRAFIJA: YANG CHIEH-WEN

Mladi iz cijelog svijeta pokazali su kako stoje na svetim mjestima.

Poziv za fotografije mladih

Ovogodišnja tema zajedničkih aktivnosti je »Stojte, dakle, na svetim mjestima, i ne mičite se« (NiS 87:8). Mladići i djevojke, *Liahona* očekuje vaše fotografije kako stojite na svetim mjestima. Fotografije bi mogle pokazivati kako provodite vrijeme s obitelji, služite, obavljate misionarski rad, stvarate umjetnička djela, proučavate Sveta pisma, istražujete prirodu i više! Kako dostaviti svoju fotografiju:

- Neka vas netko fotografira kako stojite na svetom mjestu.
- Vašu fotografiju visoke rezolucije pošaljite elektroničkom poštom na adresu liahona@ldschurch.org.
- Dodajte poruku o tome zašto je to za vas sveto mjesto.
- U vašoj elektroničkoj poruci navedite puno ime i prezime, datum rođenja, ime odjela i okola (ili ogranka i okruga) te adresu elektroničke pošte vaših roditelja.

Fotografije mladih iz cijelog svijeta nalazit će se u sljedećem izdanju.

Apostoli u posjeti Maroku

U prosincu 2012. godine, nakon stvaranja 3000. okola Crkve u Sierra Leoneu

u Zapadnoj Africi, starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanaestorice apostola posebno je posjetio maleni i udaljeni ogranak Crkve u Rabatu u Maroku.

Na posebnom nedjeljnom večernjem domjenku, starješina Holland naglasio je da crkveni vođe imaju ljubavi za svakog člana Crkve diljem svijeta, bez obzira na to koliko brojčano mali ili udaljeni bili.

»Niste zaboravljeni i dio ste čudesnog rada dok Gospodin utvrđuje i ubrzava sabiranje Izraela u ovoj velikoj posljednjoj razdiobi«, rekao je.

Posveta hrama Tegucigalpa Honduras

U nedjelju, 17. ožujka 2013. godine, nakon svečane proslave i trotjednih otvorenih vrata, hram Tegucigalpa Honduras posvećen je u tri zasjedanja, koji su se emitirali svim crkvenim jedinicama u Hondurasu i Nikaragvi.

Honduraški članovi, koji su tradicionalno putovali nekoliko sati do hrama Guatemala City Guatemala, radovali su se posvećenju prvog hrama u zemlji. Hram je prvi puta objavljen u pismu Prvog predsjedništva 9. lipnja 2006. godine, a kamen temeljac na trenutnoj lokaciji postavljen je 12. rujna 2009. godine.

Predsjednik Monson u posjeti Njemačkoj

Pred kraj 2012. godine predsjednik Thomas S. Monson putovao je u Njemačku kako bi se susreo s članovima Crkve u Hamburgu, Berlinu, Münchenu i Frankfurtu te ih potaknuo da slijede Isusa Krista.

»On je podučavao oprost opraštanjem«, rekao je članovima u Frankfurtu. »Podučavao je sućut pokazujući sućut. Podučavao je predanost dajući sebe.«

Duh Sveti me podučava

Otkako se moja obitelj pridružila Crkvi, vidio sam snagu koja dolazi čitanjem *Liahone*. Te su me duboke riječi nadahnule da služim misiju. U časopisu se raspravlja o mnogim pitanjima, no ono što je meni važno je ono što me Duh Sveti podučava svaki puta kada ga čitam. Uistinu, bit ćemo slobodni – čak i na »neprijateljskom teritoriju« (vidi Boyd K. Packer, »How to Survive in Enemy Territory«, *Liahona*, listopad 2012, 24) – dok proučavamo, čitamo i primjenjujemo naučena načela. Spasitelj živi, svećeništvo je na zemlji, a Bog je na nebesima.

Newton T. Senyange, Uganda

Ispravci

U listopadskom izdanju *Liahone* iz 2012. godine neispravno su opisane fotografije u priči »First Stake in India Organized« (Uspostavljen je prvi okol u Indiji) na stranicama 76–77. Fotografirala je sestra Gladys Wigg. Ispričavamo se zbog pogreške.

U prosinacskom izdanju *Liahone* iz 2012. godine, obitelj Vigil, o kojima se piše u članku »Sacred Transformations« (Svete preobrazbe) na stranici 36, krštena je u srpnju 2010, a ne u lipnju 2011. Također, Andrea Vigil rođena je u srpnju, a ne u kolovozu 2012. godine.

U knjizi *Naučavanja predsjednika Crkve: Lorenzo Snow*, slika na 2. stranici pogrešno je označena. To je slika sina predsjednika Snowa, Olivera Goddarda Snowa. Također, u opisu slike na 28. stranici, imena Brigham Young ml. i Francis M. Lyman trebaju se zamijeniti.

PITI S IZVORA

Aaron L. West

Urednik, crkvene Nakladničke službe

Kada govorimo o ljepoti hramova, obično spominjemo tornjeve, prozore i murale. Pobožno govorimo o krstionicama, sobama za podarivanje, sobama za pečaćenje i celestialnim dvoranama.

Ali kada prorok posveti hram Gospodinu, on posvećuje čitavo zdanje, ne samo lijepe dijelove koje svi primjete. U molitvi posvećenja hrama Kansas City Missouri, predsjednik Thomas S. Monson je rekao: »Posvećujemo tlo na kojem ovaj hram stoji. Posvećujemo svaki dio ove prekrasne građevine, od nevidljivih stopa do veličanstvene figure Moronija koji okrunjuje njegovu najvišu točku.«¹ Kad je predsjednik Joseph Fielding Smith objavio molitvu posvećenja hrama Ogden Utah, posvetio je »temelje, zidove, podove, stropove, toranj i sve dijelove zgrade,« i molio se za zaštitu »svih mehaničkih dijelova, strujnih vodova i dijelova, ventilacijskog sustava i dizala te svih stvari koje se odnose na tu zgradu.«²

Zahvalan sam što Gospodin nadahnjuje svoje proroke da posvete svaki dio hrama.

Isus Krist je izvor vode života.

Iako pante vrata ili rasvjeta imaju očigledno manju ulogu od oltara u sobi za pečaćenje, takvi manji dijelovi doprinose krajnjem, uzvišenom cilju hrama.

Jedan od tih manjih dijelova pomogao mi je naučiti trajnu lekciju. Bio sam u hramu Salt Lake, pripremao se napustiti sobu za presvlačenje nakon sudjelovanja u uredbi za mrtve. Kada sam primijetio malu fontanu s vodom za piće, shvatio sam da sam žedan pa sam se sagnuo po brzi gutljaj. Jedna mi je poruka pala na pamet:

Piješ vodu u ovom hramu, ali piješ li uistinu vodu života koja je ovdje dostupna?

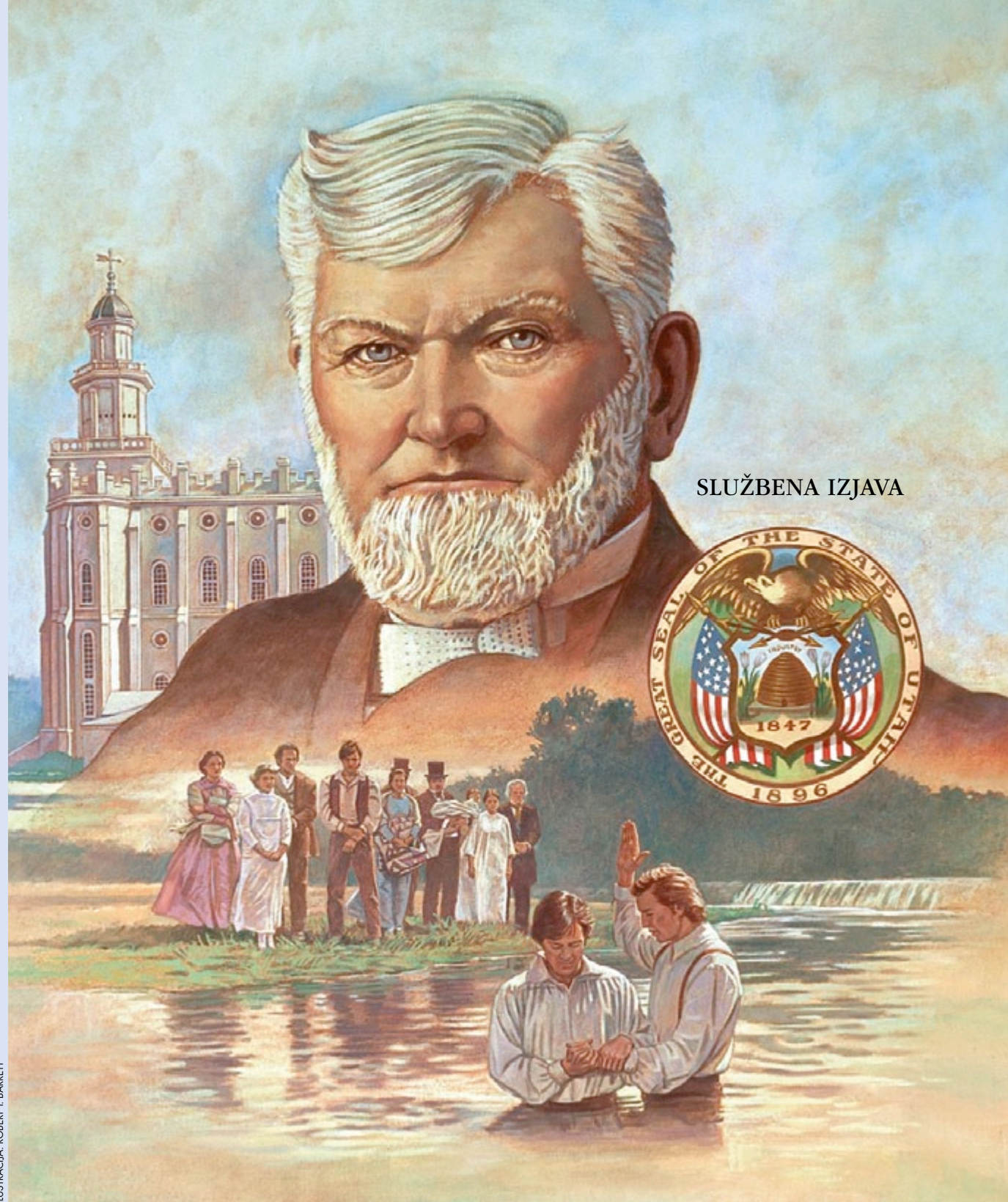
Nije to bila teška osuda – samo blagi ukor i pitanje koje prodire u dušu.

Moj je odgovor na to pitanje bio ne. Nisam u potpunosti pio hramsku vodu života. Morao sam priznati da je moj um odlutao dok sam ranije primao uredbu za mrtve. Iako sam napravio dobro djelo za ljude koji su trebali moju pomoć, nisam dopustio sebi primiti svu pomoć koju sam trebao.

Sada, svaki puta kada idem u hram, tražim fontanu za piće i stanem popiti gutljaj. Zapitam se koliko duboko pijem iz izvora vode života. Moj odgovor: Još uvijek ne dovoljno duboko. Ali moja žeđ raste. ■

NAPOMENE

1. Thomas S. Monson, u »Kansas City Missouri Temple: 'Beacon of Divine Light'—an Offering of Hands and Hearts«, *Church News*, 12. svibnja 2012, ldschurchnews.com.
2. Joseph Fielding Smith, u »Ogden Temple Dedicatory Prayer«, *Ensign*, ožujak 1972, 12.

ILUSTRACIJA: ROBERT T. BARRETT

WILFORD WOODRUFF

Wilford Woodruff služio je misiju u Velikoj Britaniji u 1840-ima. Zahvaljujući toj službi, više od 1.000 ljudi je **kršteno**. Wilford Woodruff kasnije je služio kao predsjednik hrama **St. George Utah**. Kao predsjednik Crkve, trudio se da **Utah** postane država. Također je primio objavu i izdao **Službenu izjavu 1** upućujući svece da prestanu prakticirati poligamiju.

Glumci prikazuju prizore iz života Isusa Krista za online video zapise koji se nalaze na biblevideos.lds.org; nekoliko prizora iz posljednjeg tjedna Spasiteljevog života prikazani su u članku na stranici 26. U članku »Poslanje i službeništvo Isusa Krista« (stranica 18), starješina Russell M. Nelson naučava o četiri stanovišta Spasiteljevog službeništva koje možemo oponašati u našem životu.